AUDACES FORTUNA JUVAT

Stindardul românilor

Anul III - Nr. 12 - Martie 1987 Redaktion : Gmunderstr. 28 - 8000 München 70 Tel. 089 / 78 96 54

CEREM AUTODETERMINARE ŞI ALEGERI LIBERE IN TOATE ŢĂRILE EUROPENE ANEXATE SAU SATELIZATE DE CĂTRE URSS

LIBERALIZAREA LUI GORBACIOV

Ion Pantazi

Ciclul articolelor : "Faţa ascunsă a politicii mondiale", "Politică Comunistă şi politică mondialistă", trebuiau să se încheie cu articolul "Democraţie, Plutocraţie şi Mafiocraţie".

Datorită evenimentelor externe de ultim moment, evenimente în curs de desfăşurare, suntem obligaţi să amânăm ultimul articol dinainte programat, pentru a da curs actualităţii.

In articolul "Politică comunistă şi politică mondialistă", am arătat motivele pentru care anul 1987 este un an hotărîtor, Gorbaciov fiind obligat să caute o ieşire din greul impas în care se găseşte.

Am arătat deasemeni că impasul se datoreşte schimbării raportului de forţe în lume pe de o parte şi stării economice catastrofale a Uniunii Sovietice, pe de altă parte.

Deasemeni am analizat o posibilă liberalizare, ca soluţie, cu riscurile ce le prezintă.

Dar iată că evenimentele se precipită, confirmând anticiparea noastră, ceea ce ne face să revenim mai pe larg, analizând desfăşurarea "liberalizării" din Uniunea Sovietică.

Chiar dacă această liberalizare, este numai o farsă din ciclul nesfârşit de farse sovietice, ea reprezintă totuşi o acţiune de curaj, cu enorm de multe riscuri.

Desigur experienţa lui Gorbaciov, nu ar fi fost niciodată posibilă atâta vreme cât la cârma Uniunii Sovietice se găsea vechia gardă.

Iniţiativa lui Gorbaciov, indiferent dacă ea urmăreşte intr'adevăr unele schimbări, sau face parte din nesfârşitul lanţ de minciuni sovietice, ne demonstrează un mare curaj.

Dacă Gorbaciov încearcă din nou să păcălească Occidentul printr'o farsă de proporţii, apoi el trebuie să-şi asume riscul de a se autopăcăli, deoarece cetăţeanul sovietic ar putea să-l ia în serios şi să-i anticipeze presupusele liberalizări !

In această privinţă, teama manifestată prin critica aspră a corifeilor comunişti din ţările satelizate asupra acţiunii lui Gorbaciov, nu face decât să confirme riscul amintit.

Desigur, eliberarea lui Zaharov, urmată de eliberarea altor 140 de disidenţi şi apoi a încă 150 nu reprezintă absolut nimic faţă de sutele de mii, poate chiar milioanele de oameni care zac închişi în lagărele din Uniuna Sovietică şi Siberia.

Evident Gorbaciov face o imensă propagandă în jurul "liberalizării" interne, având grijă să vină şi cu "ispititoare" propuneri pentru

(urmare pag. 2)

ROMANIA DE MAINE

Dan Cernovodeanu

România este un stat suveran, naţional şi unitar, ataşat întrutotul valorilor europene. România este o ţară creştină din moşi strămoşi. Cuvântul Dumnezeu s'a născut odată cu limba română, iar credinţa în Christos, odată cu Neamul românesc. Biserica de Stat este cea Creştină Ortodoxă împreună cu cea Greco-catolică. Toate celelalte culte sunt autorizate să funcţioneze pe teritoriul ţării, cu condiţia de a nu contraveni intresului naţional.

România este o monarhie constituţională în tradiţia ce coboară de la mândrii noştri Voievozi Descălicători de Ţară la marii noştri Regi. Coroana de oţel a fost turnată din tunurile de la Plevna şi sfinţită de sângele Eroilor de la Mărăşti şi Mărăşeşti. Guvernul României este credincios Regelui şi răspunzător în faţa Adunării Naţionale aleasă de întregul Neam românesc.

Fruntariile României sunt cele apărate de strămoşi şi recunoscute prin tratatul de la Trianon : Nistrul şi Marea Neagră la Răsărit, Ceremuşul şi Tisa la Miază-Noapte, hotarul convenţional din Ţara Crişurilor şi din Banat la Soare-Apune, Dunărea şi hotarul convenţional din sudul Cadrilaterului la Miază-Zi. Aceste fruntarii au constituit România Mare de după 1918 şi se cuvine ca noi să le menţinem neştirbite.

In România, Naţiunea română, întrutotul stăpână pe propriul său destin şi pe patrimoniul moştenit din vechime, acordă naţionalităţilor conlocuitoare depline drepturi ce vor fi apărate şi respectate, cu condiţia de a nu contraveni interesului naţional şi de a nu urmări ştirbirea integrităţii teritoriale a ţării.

Libertatea şi iniţiativa individuală vor sta la temelia tuturor activităţilor umane din România de mâine : economice, politice, sociale, culturale etc. Va fi asigurat dreptul de liberă exprimare şi asociere pentru toţi cetăţenii ţării. Va fi garantată totala libertate de acţiune pentru toate grupările, asociaţiile, organizaţiile şi partidele care merg pe calea interesului naţional şi nu propovăduesc ura între oameni, fie ea rasială, naţională, religioasă sau de clasă, ura fiind incompatibilă cu existenţa Ordinii de Stat.

România de mâine va desfăşura relaţii demne cu toate Statele lumii sub semnul suveranităţii naţionale şi va avea ca prim ţel făurirea unui viitor de aur pentru generaţiile de peste veac.

(continuare din pag. 1)

destindere. Aceste propuneri fac obiectul unor nesfârşite comentarii în Occident şi un prim rezultat, poate fi dat de exemplu prin declaraţiile făcute la Paris de către Hans Dietrich Genscher, ministrul de externe al Germaniei, care în esenţă a spus următoarele : Nu avem niciun drept de a nu-l crede pe cuvânt pe Gorbaciov, care a început o liberalizare internă şi vine cu noi propuneri concrete de dezarmare internaţională !

Iată că manevra propagandistică sovietică, prinde din plin şi, o nouă destindere "bate la uşă"!

Se va lăsa Occidentul din nou păcălit ? Mai bine zis, Marea Industrie Financiară îl va ajuta pe Gorbaciov să facă un triumf, dintr'o piesă de teatru submediocră jucată cu actori de mâna a treia ?

Practic, ce a făcut Gorbaciov până acum ?

L-a eliberat pe Zaharov, căruia i s'a dat dreptul de a da un interviu ziariştilor străini.

A eliberat încă 290 de disidenţi.

Ce a promis Gorbaciov ?

Noi eliberări de deţinuţi, "liberalizare" şi "democratizare".

Nici un decret de amnistie nu a apărut, ceeace înseamnă că eliberarea deţinuţilor rămâne la bunul plac al KGB-ului.

Liberalizarea este interpretativă, atâta vreme cât "Drepturile Omului" nu sunt legiferate, şi mai ales nu există niciun control asupra aplicării legilor.

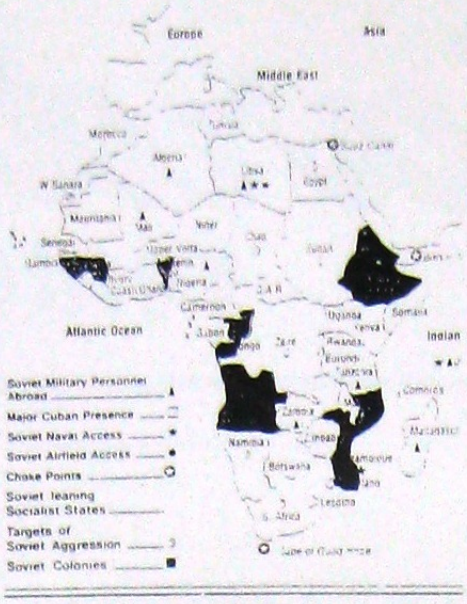

Ţările ocupate sau sub influenţa sovietică din Africa

ultraverificaţi, care nu au altă misiune decât de a aproba hotărîrile stăpânirii.

De ce nu a propus domnul Gorbaciov şi pentru postul său, mai mulţi candidaţi ?

Nu intrăm în amănunte, dar tot ce a făcut până acum şi tot ce a promis Gorbaciov, nu se chiamă nici liberalizare, nici democratizare.

Occidentul nu ar trebui să uite că acum 25 de ani, Hrusciov, prin demascarea crimelor lui Stalin, a mers chiar mai departe decât a făcut-o până acum Gorbaciov. El a încercat şi reforme interne, în special în agricultură, dar toate "bunele lui intenţii", de care şi atunci Occidentul s'a entuziasmat, au eşuat în sângerosul masacru pe care l-a făcut în 1956 în Ungaria !

Pentru destinderea internaţională, propunerile lui Gorbaciov, de care se entuziasmează liberalo-stângiştii din Occident, sunt aproape tot atât de vechi ca însăşi "Minciuna Sovietică"!

1 - Dezarmarea nucleară parţială sau chiar totală, cu condiţia participării Franţei şi Angliei, precum şi încetarea experienţelor spaţiale americane, în aşa zisul "război al stelelor".

2 - Retragerea tuturor trupelor de pe teritoriile străine.

La prima vedere, propunerile sovietice, par a fi demne de a fi analizate cu toată atenţia.

În realitate, ele nu aduc absolut nimic nou şi sunt total inacceptabile.

O dezarmare nucleară totală, ar aduce Uniunii Sovietice o covârşitoare superioritate militară, prin armamentul clasic de care dispune.

O retragere a tuturor trupelor de pe teritoriile străine, ar însemna retragerea sovieticilor la mai puţin de 2000 kilometri şi o retragere americană la peste 8000 kilometri. Ruşilor le-ar trebui câteva zile pentru a veni înapoi, pe când americanii, în afara celor 8000 de chilometri, ar mai trebui să suporte şi handicapul trecerii oceanului.

În ultimul moment, Gorbaciov a anunţat că el va da exemplu prin retragerea din Afganistan şi Mongolia. Şi acest lucru l-a mai anunţat Gorbaciov în cursul anului trecut, când a retras cu "surle şi fanfare" 6000 de oameni din servicii administrative, pentru a-i înlocui cu cea mai mare discreţie prin trupe combative !

Dacă Gorbaciov este într'adevăr animat de bune intenţii pentru destindere şi pentru pace, el nu are decât să ceară Occidentului întrunirea unei Conferinţe Internaţionale care să aibe drept obiect discutarea următoarelor puncte :

1 - Unificarea Germaniei şi Alegeri Libere.

2 - Pacea cu Germania.

3 - Alegeri libere sub control internaţional în toate ţările satelizate.

4 - Autodeterminare şi alegeri libere în toate teritoriile ocupate de sovietici după anul 1938.

Numai prin rezolvarea punct cu punct a celor mai sus menţionate, s'ar putea întruni o altă Conferinţă care să aibe drept obiect dezarmarea.

Aceste lucruri le ştiu foarte bine, atât domnul Gorbaciov, cât şi domnii Rockefeller, Armand Hammer, Oppenheimer et comp.

Tot ceea ce se face prin "bătaia tobelor" la televiziune sau prin presă, nu constituie decât un "somnifer" aplicat "prostimii" din occident şi o nouă bătaie de joc la adresa nenorociţilor de după Cortina de Fier.

În concluzie : ceea ce face şi ceea ce spune Gorbaciov, are o minimă importanţă, faţă de cum sunt interpretate în Occident insignifiantele lui manevre.

Din păcate, "Oligarhia occidentală", nu dă semne că interesele sale financiare şi economice, ar ceda pasul unor adevărate interese politice. Ne determină la această categorică afirmaţie, trei fapte semnificative :

1 - Vizita recentă făcută la Moscova de către Armand Hammer şi călduroasa primire pe care i-a făcut-o Gorbaciov.

2 - "Demolarea" lui Ronald Reagan, redus la rolul unui "preşedinte de paie".

3 - Amploarea care se dă evenimentelor de minimă importanţă din Uniunea Sovietică.

De altfel, ceeace urmăreşte Marea Finanţă Internaţională, ne-o arată Domnul Zbigniew Brzezinsky, arhitectul Trilateralei prin cele două hărţi ale Europei, publicate în anul 1986.

Europa de astăzi şi cea de mâine!

După o liberalizare de circumstanţă în Est, urmează neutralizarea Germaniei Federale, a Belgiei şi a Olandei!

Cu alte cuvinte, Uniunea Sovietică va ajunge la Atlantic!

Mai putem comenta ceva ?

Noi am fi fericiţi să fim desminţiţi de evenimentele ce vor urma, dar atâta vreme cât ne putem spune cuvântul, nu ne vom "îmbăta cu apă rece", ci vom spune adevărul, oricât de tragic ar fi.

Ţinuturile anexate şi ţările satelizate de către URSS

Democratizarea ? Nu au afirmat întotdeuna sovieticii că ei au o democraţie populară, care este cea mai liberală democraţie din lume, adevărata democraţie ?

Atâta vreme cât noţiunile sunt golite de conţinutul lor real, sovieticii se pot juca cu termenii ca şi până acum şi, totul se va reduce la o propagandă deşănţată, pe care Occidentul o va accepta, sau nu, după cum va fi dorinţa Marei Finanţe Internaţionale.

Povestea cu doi, sau chiar trei candidaţi, la alegerile pentru Comitetul Central sau Adunarea lor Naţională, nu este bună nici pentru a adormi copiii ! Toţi candidaţii sunt membri de Partid

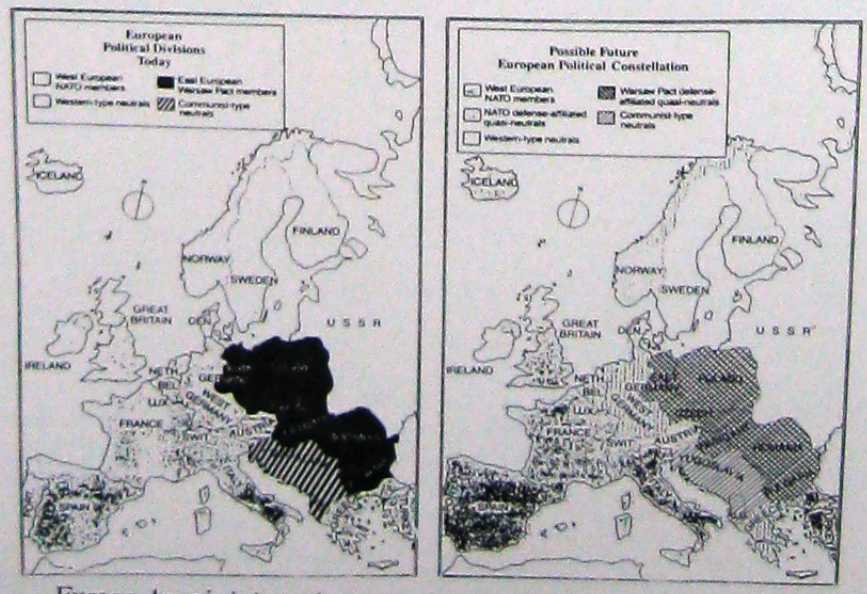

Europa de azi şi de mâine, aşa cum o vede în 1986 dl. Brzezinski

ŞTIRI DIN ŢARĂ

Avem informaţia certă că opt ofiţeri superiori au fost arestaţi pentru complot împotriva lui Ceauşescu.

Ei sunt schingiuiţi pentru a se dovedi că acest complot a fost organizat în Occident.

Nu cunoaştem amploarea arestărilor făcute în cadrul armatei.

Evident cei opt vor fi executaţi.

În numărul trecut al ziarului nostru, am prevăzut pentru anul 1987, mari mişcări şi represiuni în RSR.

Putem astăzi anunţa Exilul Românesc că răscoala împotriva tiraniei, nu se va reduce la complotul celor 8 ofiţeri arestaţi.

În cadrul Armatei şi chiar a Partidului şi Securităţii sunt mari nemulţumiri.

Ceauşescu şi-a constituit o nouă gardă personală din devotaţi de la Scornicesti. Aceasta reprezintă ultima speranţă a tiranului dement, garda Securităţii ne mai prezentând garanţii depline !

Zilele zbirului sunt numărate, iar anul 1987 se va caracteriza prin mari mişcări în România.

Să le ajute Dumnezeu.

La redacţia ziarului nostru a sosit o întreagă documentaţie asupra activităţii Spitalelor psihiatrice din RSR. din ultimii ani.

În numerele viitoare ale ziarului, vom publica aceste documente.

NOI ROMANII DIN EXIL

Vladimir Boutmy de Katzman

Suntem de dreapta ! Pentrucă iubim Dreptatea, pentrucă suntem drepţi, pentrucă de partea noastră este Dreptul Adevăr, pentrucă drumul pe care am pornit e drept şi nu întortochiat prin hârtoape şi tenebre, precum dreaptă ne este şi conştiinţa !

Suntem creştini căci Naţiunea noastră s'a născut cu valorile creştine în inimă şi credinţa a fost dealungul veacurilor, aşa cum va rămâne pe veci, temelia spirituală a existenţei noastre.

Suntem naţionalişti pentrucă Naţiunea este entitatea de solidaritate, muncă şi progres, sprijinită pe o unitate de sânge, limbă cultură, tradiţii şi aspiraţii, adumbrite toate de strădaniile şi luptele duse de strămoşi. Respectăm toate naţiunile cu condiţia să-şi apere ce este al lor dar să nu caute de a încălca pe alţii. Iubim pe toţi naţionaliştii care stau pavăză în jurul propriului lor neam fără a ştirbi drepturile altor neamuri !

Suntem tradiţionalişti pentrucă am moştenit un patrimoniu de nestemate de la străbuni care s'au jertfit spre a-l apăra!

Suntem europeeni pentrucă Europa este marea noastră familie şi valorile create de ea au fost dealungul istoriei singurele permanenţe generatoare de progres.

Suntem regalişti căci coroana este simbolul unităţii naţionale iar tronul puntea de legătură între efemer şi etern !

Suntem contrarevoluţionari pentrucă toate revoluţiile n'au adus omenirii nimic în afară de ură, temniţe, tortură, sânge, cadavre, ... genocid ! ...

Suntem reacţionari şi ne mândrim de a încarna REACŢIUNEA împotriva bolşevismului ! Acest monstru sângeros care mână de şapte decenii împotriva omului şi a întregii omeniri o infernală ACŢIUNE de distrugere, de cotropire, de asuprire, de subversiune, de terorism şi de întunecare a minţilor, va face ca să se trezească în cugetul tuturor oamenilor de bine de pe planetă o REACŢIUNE DREAPTĂ pusă în slujba LIBERTĂŢII NAŢIUNILOR şi a DEMNITĂŢII UMANE !

La "INTERNATIONALES BERATUNGSZENTRUM", doamna Waltraud Roth dă informaţii în probleme şcolare în limba română. - Miercurea între orele 9 - 12, Joia între orele 9 - 17. Telefon : 2.33.68.75 - Goetherstr. 53 - 8000 Munchen 2.

UN NOU SACRILEGIU : DISTRUGEREA MĂNĂSTIRII VĂCĂREŞTI

Dan Cernovodeanu

De la bunul şi vechiul meu prieten, arhitectul Ştefan Gane, Preşedintele "Asociaţiei pentru protecţia monumentelor şi ansamblurilor istorice din România", aflu cu adâncă tristeţe, despre ştergerea de pe faţa pământului a uneia dintre cele mai semnificative - pentru arhitectura munteană - complexe monahale din Ţara Românească şi anume minunatul ansamblu mânăstiresc de la Văcăreşti. Este îndeobşte cunoscută părerea specialiştilor, de ieri şi de azi, asupra valorii nepreţuite a acestui monument de arhitectură specific românească de la începutul veacului al XVIII-lea, ridicat de Nicolae Vodă Mavrocordat pe fundaţiile unei mai vechi ctitorii ale Văcăreştilor, boierii veliţi valahi binecunoscuţi. Furia oarbă a unei conduceri iresponsabile împotriva lăcaşelor de cult, a mai văduvit patrimoniul cultural al mult încercatei noastre ţări şi de prestigioasa construcţie mai sus pomenită.

Amintindu-mi de mânăstirea Văcăreşti, nu mă pot împiedeca să nu evoc unele momente din modesta mea existenţă legate de acest minunat lăcaş, momente care mi-au rămas adânc întipărite în memorie. Se ştie că încă sub domnia Regelui Carol I, clădirile anexe ale mânăstirii unde se aflaseră odinioară chiliile călugărilor şi arhondaricul egumenului, fuseseră transformate în penitenciar. De la data creării sale şi apoi, dealungul deceniilor de existenţă ca loc de coerciţie, închisoarea Văcăreşti - atât sub regimul monarhic cât şi sub republica de odioasă amintire - a adăpostit între zidurile ei atât infractori militari precum şi civili, aceştia din urmă, fie politici, fie de drept comun. Sub comunişti, au fost perioade când au existat secţii de deţinuţi politici, desfiinţate ulterior, acestea reducându-se apoi la menţinerea doar a unor celule de tranzit, în care politicii erau depuşi pentru câteva zile înainte de a fi transferaţi la închisorile sau lagărele de execuţie a pedepselor aflate pe tot cuprinsul ţării. Tot la Văcăreşti se mai afla şi spitalul Direcţiei Generale a Penitenciarelor în care se găsea şi o secţie de deţinuţi politici aduşi din toate puşcăriile din România în cazuri de afecţiuni grave care necesitau chiar intervenţii chirurgicale (în unica sală de operaţii de pe tot întinsul ţării destinată celor închişi).

Avusesem prilejul să vizitez şi să admir în mai multe rânduri minunata biserică a mânăstirii Văcăreşti, cât şi frumosul paraclis din arhondaricul ei, în vremea adolescenţei mele, atât în perioada şcolară, precum şi în anii studenţiei. Explicaţiile docte ale profesorilor care călăuzeau pe colegii mei şi pe mine, subliniau necontenit importanţa deosebită a monumentului, atât din punct de vedere arhitectonic, cât şi al sculpturii decorative şi al frescelor din interiorul bisericii. Deşi fosta mânăstire era, precum am văzut, transformată în închisoare, biserica ei rămăsese în continuare lăcaş de cult al enoriaşilor cartierului Văcăreşti, unde - în timpul monarhiei - în fiecare Duminică sau zi de sărbătoare religioasă, preotul paroh oficia slujbele de rigoare în prezenţa credincioşilor renumitului cartier, ba chiar şi a acelor dintre deţinuţi care îşi exprimau dorinţa de a asista la sfintele slujbe.

După aproape un deceniu de la ultima vizită ce-i făcusem, mi-a fost dat să revăd domnescul lăcaş în starea jalnică în care, intenţionat, călăii roşii îl aduseseră. Eram în tranzit de la Ministerul de Interne (unde fusesem anchetat de la finele lui 1948 şi până în vara lui 1949), via Văcăreşti, spre sinistrul penitenciar de la Aiud, după judecarea şi condamnarea mea la 8 ani închisoare pentru trecerea în 1948 a frontierii în Jugoslavia. Adus împreună cu alţi colegi de suferinţă cu automobilele-dubă la închisoarea Văcăreşti, urma să fim trimişi a doua zi, din triajul Gării de Nord, cu vagoanele penitenciare spre destinaţia Aiud. Cum trecerea noastră prin Văcăreşti era deci de foarte scurtă durată (nici 24 de ore pline) şi cum celulele de tranzit erau arhipline, direcţia închisorii adoptase, în asemenea cazuri, o soluţie comodă, inspirată mai ales de ateismul organelor supreme de conducere ale Securităţii şi Ministerului de Interne şi anume : transformarea bisericii mânăstirii în sală de tranzit a deţinuţilor ce urmau să fie expediaţi în alte penitenciare din ţară. Când lotul cu care sosisem a fost introdus în pronaosul sfântului lăcaş, am păşit cu o emoţie abia stăpânită în interiorul edificiului, reamintindu-mi ceeace văzusem, ascultasem şi admirasem în trecutul destul de apropiat. Dar starea lăcaşului era într'adevăr jalnică : cu saltelele prăfuite, destinate somnului deţinuţilor, aruncate în dezordine pe jos, pe lespezile printre care se aflau şi pietre tombale domneşti, cu pereţii văduviţi de stranele minunat sculptate şi cu registrul inferior al frumoaselor fresce - ctitoriceşti şi religioase - oribil zgâriate şi pângărite de şişurile, bricegele sau măcar lingurile ascuţite ale deţinuţilor de drept comun care doriseră - asemănător acelor turişti de cea mai proastă speţă - prin înscrierea "ilustrelor" lor nume sau porecle (ori şi mai rău, prin inscripţii sau desene primitive, dar nu mai puţin obscene), să-şi imortalizeze trecerea prin penitenciarul amintit. Cu sfială şi deadreptul ruşinat, am ridicat ochii la portretele domneştilor ctitori, zugrăviţi de parte şi de cealaltă a uşii de intrare a bisericii, cerându-le parcă îndurare pentru odioasele ultragii aduse prea cinstitelor lor chipuri. Nicolae Vodă Mavrocordat se făcea că ignoră, cu un dispreţ suveran, mânjirea poalelor hlamidei sale domneşti, dar mărita Doamnă Smaragda, îmi părea că abia îşi putea stăpâni indignarea pentru pângărirea strălucitului său veşmânt de brocart înflorat şi tivit cu blană de samur. Beizadelele Constantin, Ioan şi Alexandru, cât şi micuţa Domniţă Sultana, nedumeriţi de îndrăzneala celor ce le întinaseră domneştile conteşuri, parcă nu le venea să creadă că o atare nelegiuire a putut fi cu putinţă.

Dar sacrilegiul cel mai îngrozitor ce l-am constatat, fusese înfăptuit în sfântul altar. Pătrunzând acolo cu smerenie, prin spaţiul lăsat liber prin smulgerea uşei diaconiconului, am zărit, cu nesemuită oroare, în locul sfintei mese, trei mari tinete (recipiente pentru satisfacerea necesităţilor fiziologice), din care pricină, un miros pestilenţial domnea în sacra încăpere. Indignarea noastră, a majorităţii celor aflaţi în lotul de deţinuţi în tranzit, a fost nemărginită şi câţiva dintre noi ne-am grăbit să scoatem spurcatele vase din incinta astfel pângărită.

In modul acesta a încercat nemernica stăpânire comunistă din acei ani crunţi pentru poporul nostru, să înăbuşe şi să batjocorească credinţa noastră strămoşească, comiţând atari nelegiuiri ce au înfierat şi dezonorat pe vecie pe odioşii iniţiatori, cât şi pe josnicele lor unelte. Dar acum, asistăm cu inima frântă la ultimul act al sinistrei piese : distrugerea totală a însăşi piosului lăcaş, a falnicei mânăstiri Văcăreşti, mândria artei noastre naţionale, mărturie a geniului creator al poporului român.

Blestemaţi în eternitate să fie responsabilii unui atare sacrilegiu strigător la cer, al unui asemenea monstruos atentat la integritatea prea valorosului patrimoniu cultural şi artistic al mult înlăcrimatei noastre patrii.

EDITURA "STINDARDUL ROMÂNILOR"

anunţă următorul program de lucru :

1. - "Strigătul Golgotei Răsăritene" de Johann Urwich.
2. - "Aviaţia Română în Războiul contra Rusiei Sovietice" şi "Bombardamentele Americane şi Engleze deasupra României" de Mircea Petru.
3. - "Testament pentru Urmaşi" de Pan Halipa şi Anatolie Moraru.

Cartea "Am trecut prin Iad", Vol.I de Ion Pantazi, se află la tipografie şi va apare de pe o zi pe alta. Costul primului volum va fi de 70 DM inclusiv expediţia.

Volumul I, cu o prefaţă de domnul Vintilă Horia va cuprinde : amintiri din război, din închisoare, fapte şi întâmplări din viaţa unor oameni politici şi conducători militari, momente politice văzute din culise, analizarea lor în timpuri diferite, precum şi figuri de oameni ce nu trebuiesc uitate.

SCRISOARE DESCHISA A DOMNULUI DOCTOR CORNEL PETRASIEVICI

Mult Stimate Domnule Director Pantazi,

Vă mulţumesc atât pentru scrisoarea D-stră cât şi telefonul dat. Mi-a făcut onoare că o personalitate de statura D-stră se ocupă de activitatea mea politică.

Încerc să fiu cât mai succint în a vă răspunde întrebărilor şi oarecum nedumeririlor Domniei Voastre. În ultimul Număr din Stindardul Românilor, excelentul reprezentant al Cauzei şi Simţurilor Neamului Românesc, Vă puneţi întrebări, justificate în bună măsură, asupra activităţii, din ce în ce mai aparente a unor instituţii, care până acum păreau, fie obscure, fie chiar închise marelui public.

Mă voi referi, doar la activitatea "Comunităţii Europei Centrale" sau mai exact în denumirea ei oficială "Central European Community".

Această instituţie politică, a fost creată din iniţiativa Guvernului Polonez în Exil la Londra, acum doi ani. În lumea de azi, în care viaţa politică oferă un tablou plin de îngrijorare pentru ori şi cine este interesat în binele Neamului şi Ţării sale, nu poate să nu fie prezent, în convorbirile care s'au deschis, privitor la destinul, care acum este tragic, al popoarelor subjugate. Este vorba de ţările ocupate din Răsăritul Europei. Una din aceste ţări este şi Ţara Românească.

In calitate de Preşedinte de Onoare al Comitetului Naţional Român de Eliberare, am fost invitat să iau parte la lucrările acestei Comunităţi, care se mai numeşte şi Consiliul European Central şi Parlamentul Central European.

Am răspuns imediat la acest apel, al Ministerului de Externe al Guvernului Polonez. Întâi, la convocarea de către Generalul de Brigadă Waclaw Bakierowski, atunci, Prim Vice-Preşedinte al Consiliului de Miniştri şi Ministru de Externe. Iar anul trecut lucrările au fost continuate de către Hon. Domn William Viekman, Ministru Adjunct la Ministerul de Externe. După mai multe consultări, şi schimburi de vederi, Preambulul a fost discutat, şi dat o formă definitivă, prin aşa zisul "Preambul". Pentru uşurinţa înţelegerii şi a cunoaşterii conţinutului acestui Preambul, vă ataşez în această scrisoare, o copie pe care o puteţi întrebuinţa aşa cum credeţi că poate servi cât mai bine Cauza Românească.

Vă rog să daţi atenţie, calităţii în care semnez forma definitivă a acestui Preambul. O fac limitat numai la calitatea mea de Preşedinte al Comitetului Naţional Român de Eliberare, şi nici de cum al vreunei alte instituţii. Deasemeni, pentru a se evita confuzii, am ţinut să precizez, că forma constituţională a României, este "Regatul României". Personal cred necesar să se menţioneze acest statut legal al Ţării Româneşti, conform înscrierii în Constituţia din 1923 şi cele care îi vor urma până în anul 1944, când ori şi ce formă de legalitate a fost suprimată prin forţă.

Cred că noţiunea de Regat al României, trebuie subliniată ori de câte ori ne angajăm în formularea vieţii politice din Ţara Românească, căci această denumire este elementul de continuitate a vieţii din Ţara Românească înainte de ocupaţia Sovietică.

Cred, că orice Român din Exil, pentru a preciza Ţara de origină, va identifica Ţara Românească mai bine prin denumirea de Regat al României, decât simplu "România" denumire întrebuinţată şi de actualul Regim din Bucureşti, şi care nu are legitimitate, faţă de Poporul Român şi Constituţia Ţării Româneşti.

Desigur aceste noţiuni, pot fi confirmate sau infirmate numai şi numai la exprimarea liberă de către Neamul Românesc, în deplină libertate de exprimare a convingerilor lui.

Sunt întrebat deseori, ca şi de D-stră de altfel, care Românie reprezint ? La toate aceste întrebări, fie în particular, scrisori, sau la conferinţe publice, răspunsul meu a fost consecvent acelaşi : "Reprezint o Românie Eternă, cu toate valorile ei spirituale şi tradiţionale".

Sunt convins, din citirea articolelor D-stră, cât şi al altor autori din diferite reviste româneşti că toţi reprezentăm aceiaşi nepieritoare Românie. Pentru aceasta D-le Pantazi, atât D-stră cât şi eu şi nenumăraţi camarazi de-ai noştri de arme şi de închisori, am luptat, ne-am făcut datoria atât în timp de război cât şi în grelele încercări la care nobilul Popor Român a fost supus. Aceste experienţe dramatice, s'au întipărit adânc în conştiinţa noastră şi chiar în trupul nostru suferind.

În această confuzie generală mondială omenirea şi-a pierdut nu numai sănătoasa orientare, dar îşi abandonează şi valorile care-i dădeau până acum atributul de Omenire Civilizată.

Noi cei care am învăţat pe viaţa noastră, pe trupul nostru spiritual şi fizic ce înseamnă "oprimarea Comunistă" avem datoria, să ne expunem vederile noastre, către acei care au în mână destinele omenirii.

Exilul Românesc, ca ori şi ce Exil, îşi are drama lui. Care Ţară reprezentăm noi Românii ? In cazul meu, sunt cetăţean American, fost Ofiţer Medical Federal, USA, şi am jurat de două ori, odată când mi-am luat cetăţenia Americană şi a doua oară când am fost acceptat ca salariat al Guvernului USA. Şi drama mea este drama fiecărui exilat care vrea să fie legal şi deci corect cu ţara care i-a dat adăpost şi condiţii de existenţă, deci supravieţuire.

Este momentul să menţionez : atacul D-stră împotriva unor mari Instituţii din umbră, sau de la lumina zilei, între care şi "Central European Community". Aceasta din urmă, a căror membri sunt în majoritate cetăţeni americani prin adopţiune, este puternică, deoarece se află sub oblăduirea Marilor Instituţii Financiare şi chiar Politice. Şi atunci, dacă ei au dreptul, să configureze o viitoare Europă, şi noi ceilalţi exilaţi, avem acest drept, ba chiar o obligaţie.

Cornel Petrassevich, M.D.

Dar existenţa acestor Instituţii menţionate în articolul D-stră constituie şi o "Jurisprudenţă", pentru activitatea noastră politică "extrateritorială". Într'o ţară liberă ne putem exprima şi chiar organiza activităţi politice a ţărilor de origine, cu condiţia de a nu fi în contrazicere cu interesele şi natura legală a ţării căreia i-am jurat supunere şi credinţă. Şi aici, încă odată repet, acele organizaţii, ne sunt favorabile, activităţii noastre, chiar dacă prin conţinutul lucrărilor lor nu coincid totalmente cu ale noastre.

De ce am expus poate prea lung acest "conflict de conştiinţă" al exilaţilor Români ? Ca să-i ajut, ca să ne ajutăm, în faţa acestei dileme atât de dureroase, aceia a crizei de identitate. Este natural să fii cinstit cu ţara care ţi-a dat adăpost, dar este tot atât de natural, să-ţi respecţi Ţara părinţilor tăi, din care ai plecat sub dureroase presiuni. Drama noastră este şi a fost drama tuturor expatriaţilor din toate timpurile.

Mulţi americani de origină română, chiar născuţi în România, au luptat şi ucis poate pe fratele lui român, atât în primul război mondial cât şi în al doilea. Dar noi ne putem ajuta Ţara Părinţilor Noştri, unde noi exilaţii am crescut, ne-am jucat, am învăţat carte, şi ne-am bucurat de marea Familie Naţională, dar unde am şi suferit dureri incredibile. Aceste dureri, trebuiesc spuse, ele ne dau dreptul şi datoria să acţionăm, nu numai în binele Neamului nostru, dar şi a ţării noastre adoptive.

Apartenenţa la aceste Organisme Internaţionale, a avut avantajul unor contacte, de informare la un nivel inaccesibil vieţii de toate zilele.

Prin documentaţia pe care V'o alăturez îmi exprim totala mea stimă şi încredere în demnitatea D-stră nealterată de când am avut cinstea să Vă cunosc.

Veţi realiza, cum de pe acum se pregătesc: "Lagăre de Deţinere a Elementelor considerate periculoase siguranţei şi intereselor USA". Este ceva nou în Istorie ? De totdeuna toate ţările şi-au căutat formule de apărare a intereselor naţionale. Ministrul de Justiţie precizează : "orice cetăţean, chiar născut pe pământul Americii poate fi deţinut. Iar cei ce şi-au primit cetăţenia prin Naturalizare, cum este cazul marei majorităţi a refugiaţilor, pot fi deportaţi fie în ţările lor de origină, fie în alte ţări.". Această situaţie este încă necunoscută în Istorie. Doar pe vremea barbarilor, când legea era bunul plac şi Forţa. Se discută mult, chiar şi în articolul D-stră despre Morală. Da, se poate vorbi, dar nu şi aplica. Cea mai mare putere a lumii Statele Unite ale Americii, vorbeşte mult de morală, dar nu prea aplică acest principiu sacru. De ce ? Sunt oare Preşedinţii toţi vânduţi, imorali, aparţinând Societăţilor Oculte, care vând omenirea ? Poate au fost. După al II-lea Război Mondial, încă sub influenţa propagandei de atunci, Preşedinţii nu fac ceeace ar vrea ori ar trebui. Fac ceeace realitatea Forţei le impune. Soluţia actualei situaţii, ar fi o Contra Forţă, ceeace este echivalent cu un război, total şi nimicitor, şi nimeni nu mai vrea să moară, şi mai ales pentru O EUROPĂ AŞA CUM A FOST INAINTE DE AL DOILEA RĂZBOI MONDIAL, o Europă, sau cel puţin o Românie, aşa cum o dorim şi vrem.

În această situaţie, cei care mai simţim şi credem într'o Românie Liberă, trebuie să căutăm soluţii, care să fie acceptate şi de ceilalţi.

Aşa s'a născut acest Comitet European Central. Polonia este încă singura Ţară care are o oarecare autoritate politică. Ea a fost împinsă în al II-lea Război Mondial, iar Armatele Poloneze Libere au luptat alături de Armatele

Aliate. Şi cu toate aceste imense servicii, Polonia a fost "Trădată", expresia, aparţine Ambasadorului American Bliss. Noi ceilalţi, care am fost chiar duşmani, şi am luptat împotriva Armatelor Aliate, nu ne bucurăm de acest prestigiu, chiar dacă avem dreptate. În special România, pe lângă Tratatele, Înţelegerile, şi conferinţele de la Casablanca, Teheran, Yalta, Potsdam şi Helsinki, mai avem o tragedie mai puţin discutată, aceia a Condiţiilor de Armistiţiu, care ne-au subjugat necondiţionat, nu numai influenţei, dar direct controlului nelimitat al Forţelor Politice Sovietice.

În contextul acestei situaţii "fără speranţe", personal, am fost fericit când Ministerul de Externe al Guvernului Polonez în Exil, la Londra, mi-a cerut colaborarea la realizarea acestor Concordate, de Mutuală Înţelegere şi Ajutor.

Acest Comitet, este în strânsă legătură cu marile Organisme Politice Europene. În această calitate, se poate obţine acces la Guvernele existente, de care depinde în mare măsură realizarea unor condiţii umane, măcar acceptabile, până la o posibilă soluţie într'adevăr morală şi legală.

În realitatea tristă a acestor uriaşe forţe divergente, se impune gândirii omeneşti un divorţ între abstract şi substanţă, între dorinţele, ca să nu spun visele noastre, ori cât de legitime ar fi, şi realitatea care ne poate desfiinţa. Americanii vorbesc din ce în ce mai puţin de "Libertate pentru ei şi Alţii", ci mai mult de supravieţuire. "Better red than Dead" este mentalitatea nu numai a omului comun, ci din nenorocire, chiar şi a celor care conduc destinele lor.

În acest context dramatic, destinul Omenirii este unul singur : Organizarea. Şi aici încă odată trebuie să subliniez, nu numai satisfacţia, ci chiar fericirea că noi Românii ne putem găsi un loc, într'o organizaţie Internaţională, unde să ne putem spune cuvântul şi dorinţele.

Metoda, pe care eu şi Comitetul român de Eliberare o aplicăm, este o strictă documentare a realităţilor, Etnografice, Istorice, şi Culturale.

Personal, prin aceste metode, am căutat şi continui să subliniez, o realitate, care trebuie adusă la cunoştiinţa omenirii, actuale şi de totdeuna, că România nu aparţine nici geografic şi nici Istoric, "Europei de Răsărit". Prin aceasta, ei ne aruncă la periferia interesului Mondial, şi ne aşează în orbita Lumii Sovietice.

Munţii Urali, prin configuraţia lor, despart Continentul European de cel Asiatic. Rusia a fost considerată întotdeuna o ţară Europeană. Atunci, România care este cu mult la Apusul Munţilor Urali, este în plin centrul Europei. Dar aceasta atât prin locaţia geografică cât şi cea civilizatorie. Cultura Română a fost şi este de origină şi nuanţă strict Apuseană. Deasemeni, prin Latinitate şi prin Cultura suprapusă din Franţa, Germania, Austro-Ungaria,pentru cei din Transilvania.

Contribuţia culturală Română la Cultura Universală (Apuseană) este recunoscută de toate cercurile Ştiinţifice şi Artistice. În plus, prin istoria ei zbuciumată şi plină de jertfe, România a fost Pavăza Lumii Apusene Europene, deci a Civilizaţiei. În mod logic, concluzia acestor realităţi plasează România din punct de vedere spiritual alături de cei din grupul Europei Apusene, iar geografic şi Istoric, în plin centrul Europei.

De aceea, suferinţa, experienţa, şi aspiraţiile comune de viaţa Liberă şi Civică, ne-a impus formularea de "Comunităţi Europene Centrale".

Cred că cu aceste exemplificări am reuşit să explic natura necesară a realizării acestui Consiliu. Lucrările acestor comitete sunt discrete, dar nu secrete. Ele sunt la dispoziţia oricărui cercetător, pentru a se găsi o soluţie mai bună a unei formule de Convieţuire, fără să jertfim marile principii de demnitate naţională. Definitivarea, sau oportunitatea lor, este deschisă desbaterilor publice şi mai târziu, ratificării de către Poporul, în numele căruia se discută aceste probleme. Repet intenţionat : situaţia Ţării Româneşti ESTE MULT PREA TRAGICA, pentru ca cei care mai sunt integraţi sufleteşte cu destinul Poporului Român, să nu fie interesaţi şi mişcaţi. Este în joc nu numai INTEGRITATEA TERITORIALA A ROMÂNIEI, CI CHIAR EXISTENŢA SPIRITUALA ŞI FIZICA.

Am depus două jurăminte de Credinţă în viaţa mea : Regatului României şi Statelor Unite ale Americii. Ele nu sunt contradictorii. Ele sunt complimentare, căci Libertatea şi Civilizaţia Liberă a României, garantează şi Libertatea şi Civilizaţia Liberă a Americii, şi a întregii Lumi. Aceasta este profesia credinţei mele. Ştiu că sunt în consensul şi al Comitetului Naţional Român de Eliberare, şi al tuturor Românilor, din Ţară şi din Exil. Deasemeni, fără o Europă Liberă şi Solidară, America va fi doar un episod al Istoriei.

În ceeace priveşte amănuntele despre naşterea, existenţa şi lucrările Comitetului Naţional Român de Eliberare, la cererea D-strâ, vă stau la dispoziţie, cu toate amănuntele necesare.

Vă alăturez o documentaţie suficientă care să ilustreze, originea acestor lucrări, cât şi activitatea mea social-politică, chiar profesională, în lumea Apuseană, care a constituit Speranţa şi Decepţia noastră a Exilaţilor.

Primiţi Vă rog Domnule Pantazi, asigurarea respectului meu, şi admiraţia mea pentru munca D-strâ atât de entuziastă pentru Cauza Românească, chiar în condiţiile grele în care o duceţi. Din tinereţe aţi fost la datorie, şi aţi rămas acelaşi curajos şi dedicat ostaş în apărarea Ţării Româneşti.

Al Domniei Voastre

Dr. Cornel Hilarion Petrassevich

Nota redacţiei:

Dl. Doctor Cornel Petrasievici este arhicunoscut românilor care au stat în închisorile comuniste. Ceea ce poate nu se ştie de către tot exilul românesc este faptul că Domnia Sa este, probabil, singurul român decorat cu Medalia de Aur "Medal of Merit" de către Preşedintele Statelor Unite, pentru activitatea sa anticomunistă.

Deasemeni singurul român numit de către Preşedinte ca membru al "Inner Circle of the U.S.Republican Party"

S.O.S. EXILULUI ROMÂNESC ANTICOMUNIST

Luni 26 Ianuarie 1987 AU FOST DISTRIBUITE MASIV MANIFESTE IN TOATE ORAŞELE din ROMÂNIA, inclusiv la BUCUREŞTI, CHEMÎND TOATĂ POPULAŢIA ŢARII NOASTRE LA O GREVĂ GENERALĂ pentru RĂSTURNAREA REGIMULUI COMUNIST ŞI A LUI CEAUŞESCU !

MANIFESTE AU FOST PRIMITE ŞI LA AMBASADELE OCCIDENTALE din Bucureşti.

Vineri 30 Ianuarie A FOST INSTAURATĂ STAREA DE ASEDIU în toată ROMÂNIA DE CĂLAII COMUNIŞTI prin INTERZICEREA CIRCULAŢIEI AUTOMOBILELOR PARTICULARE sub falsul pretext al "ninsorilor abundente" !

Ambasadele occidentale din Bucureşti au emis eronat ideia că INTERDICŢIA se datorează "economisirii de carburant" !

Radio FREE EUROPE tace SABOTÎND astfel efortul *NAŢIUNII ROMÂNE de a SCUTURA JUGUL ROŞU AL SCLAVIEI COMUNISTE !*

FRAŢI ROMÂNI ANTICOMUNIŞTI !

INFORMAŢI întreg EXILUL ANTICOMUNIST !

MANIFESTĂRI PUBLICE de susţinere a celor din ŢARA NOASTRĂ în toate ţările din Vest !

INFORMAŢI presa occidentală să dea publicităţii actuala situaţie din ţară şi evoluţia ei.

CEREŢI ambasadelor occidentale din Bucureşti să INFORMEZE PERMANENT şi CORECT agenţiile de presă occidentale şi opinia publică despre ACTUALA SITUAŢIE din ŢARĂ şi evoluţia ei.

SĂ OBLIGĂM RADIO "FREE" EUROPE să INFORMEZE pe cei din ŢARĂ că EXILUL ROMÂNESC este SOLIDAR cu acţiunea lor !

SĂ DOBORÎM ZIDUL TĂCERII şi al DEZINFORMAŢIEI ÎN VEST şi EST !

Ştirea a fost difuzată de RADIO DEUTSCHE WELLE din KOLN, Duminică 1 Februarie 1987 la orele 17 la buletinul de ştiri, reluat în cursul serii. Ulterior ştirea a fost confirmată de către toate emisiunile televizate germane, precum şi de televiziunile austriece şi elveţiene.

debarcarea în balcani

Românii au dreptul şi datoria să afle cum şi-au pierdut ţara şi din cauza cui. În acest scop ziarul nostru a publicat - regulat - articole asupra acestui aspect al tragediei neamului românesc.

În numărul trecut am publicat primul - dintr'o serie de trei - articole, extrem de interesante şi bine documentate - ale D-lui Nicolae Baciu, fost avocat în Baroul Ilfov, autor al unei lucrări asupra "Yaltei", lucrare tradasă deja în patru limbi străine.

Primul articol relativ la legenda "debarcării în Balcani" atribuită lui Churchill, "ca să taie drumul rușilor în Europa", a fost o prezentare istorică a ideii debarcării, în conferinţele politice şi militare dintre englezi şi americani şi atitudinea Marelui Stat Major englez, faţă de această problemă.

Iată acum al doilea articol :

"DEBARCAREA LUI CHURCHILL ÎN BALCANI" ŞI CRUCIFICAREA ROMÂNIEI

de N. Baciu

Am afirmat întotdeauna, în cărţile mele, că dacă ipoteza unei debarcări în răsăritul Mediteranei sau la Triest, a fost discutată în conferinţele politice şi militare, ea nu a fost reţinută, şi că niciodată Churchill nu a vroit să o facă " pentru ca să taie drumul rușilor în Europa".

Ceva mai mult, şi astăzi avem dovezi zdrobitoare în acest sens, pentru a-i înşela şi pe nemţi şi pe sateliţii lor din Balcani şi Ungaria, aliaţii, în mod deliberat şi diabolic, au acreditat această versiune a "debarcării în Balcani", ce nu era decât o diversiune de mistificare, în cadrul general al intoxicării, cunoscut şi preparat sub titlul PLANUL JAEL.

Pentru a se înţelege, mai bine, legenda "Debarcării" în Balcani, e necesar să ne oprim, în fugă, asupra rolului imens-determinant-jucat de serviciile secrete britanice, în câştigarea războiului. (ca de altfel în formularea întregei politici externe a Marii Britanii în ultimele două secole).

Pentru a nu periclita, în viitor, buna funcţionare a acestor servicii secrete, un acord anglo-american, din 7 Septembrie 1945, prevedea luarea de măsuri pentru eliminarea secretelor de spionaj, din redactarea oficială a Istoriei.

Misiunea acestor servicii este să spioneze, să intoxice şi să mistifice. Reamintesc - în treacăt - câteva din rolurile extraordinare, jucate de aceste servicii, în câştigarea victoriilor aliate.

Astfel, serviciile britanice secrete, au pus mâna, încă din 1938 pe o maşină de codificare, "ENIGMA = ULTRA" inventată de olandezul Hugo Koch şi adoptată de intreaga armată germană ca mijloc ultra secret de transmisiuni între comandamentele lor.

Un lucrător polonez, dintr'o uzină din Berlin, a vândut "maşina". Un alt polonez Lewinski, le-a vândut serviciilor secrete engleze MI 6 "codul" şi toate cunoştinţele necesare utilizării ei.

Fapt şi mai grav : nu numai Hitler şi întreaga armată germană utilizau "Enigma=Ultra" dar şi serviciile secrete ale amiralului Canaris ca şi serviciile secrete ale lui Ribbentrop.

Deci - ca şi codul japonez, pentru americani, încă din 1940, toate ordinele plecate dela Marele Cartier General al lui Hitler, erau în acelaşi timp - în mod instantaneu - primite şi de englezi, aşa cum erau imediat cunoscute toate transmisiunile Amiralului Canaris şi ale lui Ribbentrop.

Iată de ce adevărul asupra "Enigmei=Ultra" a fost un secret absolut, total timp de 30 de ani şi cu drept cuvânt.

Cum s'ar fi scris glorioasele pagini şi enormele sacrificii ale armatelor aliate, dacă adevărul asupra Enigmei ar fi fost cunoscut ?

Dacă s'ar fi ştiut că toate ordinele de bătae, toate planurile de luptă, cu ziua, ora şi secunda atacului, erau cunoscute de englezi (şi americani) din 1940, până la sfârşitul războiului ?

La "Enigma=Ultra" trebuie adăugată şi acţiunea lui Rudolf Roessler, trădător german, fixat la Lucerne (reţea Luce) ce informa, la rândul său, pe rușii, exact în acelaşi fel, prin reţeaua de radio Foote (englez) şi Radio Alexandru Rado (comunist) instalat la Lausanne şi Geneva.

O menţiune specială trebuie făcută trădătorului german Sorje, ataşatul de presă german dela Tokio.

Acesta a reuşit să informeze pe Stalin de ziua atacului german contra Uniunii Sovietice, de atacul de la Pearl Harbour, şi mai ales de decizia ultrasecretă japoneză de a NU ATACA UNIUNEA SOVIETICĂ. Acest fapt a permis lui Stalin să retragă întreaga armată din Orient şi să arunce 180 de divizii proaspete la Stalingrad şi să schimbe soarta războiului.

Trebuie deasemenea amintit cazul "spionului" Cicero, manipulat de englezi şi legat (prin acţiunea sa de mistificare) de "debarcarea în Balcani".

CE ERA PLANUL ENGLEZ JAEL ?

Un plan general uriaş de intoxicare şi mistificare a inamicului, prin toate mijloacele posibile.

Inspirat şi comandat direct de Churchill, având în frunte pe Colonelul Bevan (asistat de Col. W.Baumer) planul JAEL, era conceput, în primul rând, pentru mistificarea lui Hitler, în ce priveşte acţiunea de debarcare în Franţa.

În cadrul acestui mare proect de mistificare - plan Jael - asupra inamicului

german, asupra locului debarcării, a timpului de atac, englezii au conceput extraordinarele operaţiuni Fortitude Nord şi Fortitude Sud. Aceasta pentru a-l face pe Hitler să creadă că debarcarea din Normandy era numai secundară, şi că ea va fi urmată de o a doua, mai importantă (şi cea adevărată) în Pas de Calais şi în Norvegia.

În felul acesta trupele germane erau păstrate şi masate în aceste locuri în timp ce trupele de debarcare anglo-americane din Normandy, întâmpinau o rezistenţă limitată.

Locurile "de debarcare" ca şi armatele masate în Anglia pentru a le executa, erau pure invenţii, dar executate printr'o mistificare genială. Spaţiul nu-mi permite să adâncesc operaţia "Fortitude". Voi menţiona numai că mistificarea a imobilizat, numai în ce priveşte Fortitude Nord, 27 divizii germane, care dacă erau prezente în ziua J, în Normandy, respingeau cu siguranţă, debarcarea aliată.

Fortitude Sud, viza intoxicarea unei "debarcări" ulterioare în Pas de Calais. Mistificarea a reuşit şi armatele germane au fost imobilizate, acolo, unde nimeni nu a avut intenţia să debarce.

Alte mistificări vizau "debarcări" la Bordeaux (operation Ironside) şi la Marseille (operation Vendetta).

Cum se vede, alături de curajul şi eroismul trupelor aliate şi imensul material de război, mistificarea - planul Jael - a jucat un rol capital în reuşita debarcării, şi deci a câştigării războiului.

"DEBARCAREA ÎN BALCANI" - PLANUL DE MISTIFICARE "ZEPELIN"

Planul "zepelin" urmărea intoxicarea şi mistificarea nemţilor şi aliaţilor lor, privind Mediterana de răsărit şi Balcanii.

Acest plan al serviciilor secrete engleze era pregătit încă din vara lui 1943, şi făcea - bine înţeles parte integrantă din strategia generală de mistificare - desemnată, mai întâi ca planul Jael, iar apoi PLANUL BODYQUARD.

Trebuie reţinut şi subliniat, că la Conferinţa de la Teheran, din Noembrie 1943, cei trei mari au discutat problema "intoxicării şi mistificării inamicului" şi că Stalin şi-a dat acordul la o colaborare cu anglo-americanii pentru acest scop.

A urmat apoi un acord scris ultra secret, la 3 Martie 1944, la Moscova, iar comisiunea mixtă s'a stabilit în Scoţia, unde îşi instalase Cartierul ei General.

Obiectivul planului "Bodyguard" era de a înşela pe nemţi, mai întâiu, că marea ofensivă rusă pe frontul de est, va avea loc numai în luna Iulie 1944. Pe de altă parte, a se intoxica inamicul german, făcându-l să creadă că debarcarea în Franţa va avea loc numai după începerea ofensivei ruseşti.

În acest fel armatele lui Hitler erau imobilizate pe frontul de Est şi deci ele nu puteau combate în debarcarea din Normandia, din Mai (Iunie) 1944.

În acelaşi timp armatele germane trebuiau înşelate, făcându-le să creadă într'o debarcare anglo-americană în Norvegia, şi o debarcare anglo-americano-rusă în România, pe malurile Mării Negre ... pentru a ataca câmpurile petrolifere dela Ploieşti.

Aceste operaţiuni de mistificare priveau Peloponezul, Triestul şi Sudul Franţei.

Cu excepţia debarcării în Sudul Franţei, după debarcarea din Normandia şi a "dorinţei şi insistenţei" lui Churchill pentru o debarcare la Triest, ca prin Lubliana să ajungă la Viena, nimeni nu se gândea serios la o altă debarcare decât cea din Normandia.

Dar "informaţiile", svonurile, intoxicaţia au fost atât de reuşite încât în ziua J a debarcării reale, la 6 Iunie 1944, aliaţii au reuşit să ţină la distanţă şi dispersate 90 de divizii germane care, prezente la debarcarea din Normandia, ar fi aruncat cu siguranţă trupele aliate în mare. Intoxicarea a fost atât de puternică şi de reuşită, încât, în ajunul debarcării reale, divizii de elită germane au fost trimise din Franţa, în Balcani, cum este cazul Diviziei Blindate Panzer Lehr, Panzer Korps SS şi altor zece divizii de Panzer SS.

UNGARIA ŞI PERFIDUL ALBION

Bulgaria, aliata Germaniei, a fost unul din obiectivele prioritare ale planului "Bodyguard" - de intoxicare.

Ţarul Boris, în care Hitler avea toată încrederea, a fost găsit mort (otrăvit ?) la 28 August 1943. Hitler ne mai având nici o încredere în guvernul şi armata bulgară, a imobilizat un important număr de divizii în Bulgaria.

Al doilea obiectiv principal al Comisiei mixte de mistificare anglo-americano-rusă a fost Ungaria. Se urmărea ieşirea ei din război.

Dealtfel, după capitularea Italiei, guvernul ungur al lui Kallay începe - el însuşi - să tatoneze terenul pentru ieşirea din război, prin cercurile catolice din Vatican.

Şi acum începe o procedură curioasă, ce se repetă, cum vom vedea, pas cu pas şi în evenimentele din România.

Ungaria avea un prizonier englez, pe Colonelul Charles Tefer Howie.

Lallay l-a instalat confortabil în Palatul Regal dela Budapesta, i-a dat un post de radio şi un operator, şi a intrat, astfel, în contact cu englezii din Malta.

De reţinut că şi la noi , în Decembrie 1943, Col. de Chastellain, a fost paraşutat în România, şi utilizat de guvernul român să comunice cu englezii, după cum fuseseră utilizate aparatul şi cifrul lui Rică Georgescu (pentru a lua contact cu Cairo, în vederea ieşirii României din război).

Ungurii trimit la Cairo pe jurnalistul Andrew Frey. Misiunea lui era să negocieze ieşirea Ungariei din Axă, alăturarea ei la trupele anglo-americane, apropierea lor de graniţele Ungariei şi combaterea trupelor germane. Exact ca la noi. Diferenţa era că delegatul Guvernului român (şi al opoziţiei) era Principele Barbu Ştirbey, şi că el cerea ca trupele anglo-americane - două divizii - să fie paraşutate în România.

După cum se ştie, Principele Ştirbey a fost demascat de agenţia Reuter deşi Hitler ştia de negocierile dela Cairo. La fel delegatul ungur Andrew Frey a fost demascat de ziarul Times, din Londra, dar el - spre deosebire de Ştirbey - s'a întors imediat la Budapesta, ne mai putând negocia în astfel de condiţii.

La 17 August 1943 Ungaria a trimes un alt delegat la Cairo, pe Ladisl. Veres, care a acceptat capitularea necondiţionată cerută de aliaţi, dar cu condiţia să devină publică NUMAI DUPĂ CE TRUPELE ANGLO-AMERICANE VOR AJUNGE LA FRONTIERA UNGARIEI.

Pentru executarea acestui "aranjament" o echipă anglo-americană a fost paraşutată, în cel mai mare secret, în Ungaria. Dar această echipă care urma să pregătească intrarea trupelor anglo-americane în Ungaria (de care nici pomeneală nu putea fi) a început să facă spionaj, agitaţie, conspiraţie, complot.

Înţelegând că a fost "jucat" de serviciile secrete engleze, Premierul ungur Kallay a expulzat, imediat "misiunea" paraşutată.

Ce s'a întâmplat în realitate ?

Într'o impresionantă lucrare, în două volume, asupra războiului secret, istoricul englez Anthony Cave Brown, ne spune azi adevărul, care este tragic şi ruşinos : "englezii au desvăluit, în mod deliberat, nemţilor întreaga acţiune de negocieri a lui Kallay, pentru a-l forţa pe Hitler să ocupe toată Ungaria, cu trupe germane şi deci să le ţină departe de terenul real al debarcării".

Este exact ceeace s'a întâmplat şi este un nou succes al planului de intoxicare Bodyguard. La 19 Martie 1944 trupele germane ocupă Ungaria. (Planul german Margarethe I). Kallay - după un prim azil la legaţia Turcă - este demis şi încarcerat la Mathausen.

* * *

În articolul viitor şi ultimul, voiu examina executarea planului de intoxicare ZEPELIN - referitor la "debarcarea în Balcani" şi intoxicarea directă şi tragică a conducătorilor români pentru a-i face să creadă - până în ultima clipă - într'o asemenea "debarcare".

---

congresele de la viena şi yalta

de Constantin Macri

Se ştie că în 1814-1815 s'au adunat la Viena marile puteri de atunci, Anglia, Austro-Ungaria, Prusia şi Rusia cărora le reuşise performanţa de a-l învinge pe Napoleon şi de a-l obliga să abdice.

În 1944-45 la Teheran, Yalta şi Potsdam s'au întâlnit marile puteri care l-au învins pe Hitler şi l-au obligat să se sinucidă.

La Viena în 1815 ca şi la Yalta, primordiala problemă a fost ce soartă pregătesc învingătorii învinsului şi cum să se restabilească echilibrul european atât de greu zguduit de cei doi mari războinici.

Cu treisprezece decenii mai înainte pe banca acuzării erau Napoleon şi Franţa. După un veac şi ceva pe banca acuzării erau Hitler şi Germania.

Reprezentantului Franţei de atunci, controversatul Talleyrand, i-au reuşit trei lucruri excepţional de importante : să se facă distincţie între Napoleon şi Franţa, oricum să prevaleze principiile Dreptului Internaţional în reglementările care se vor încheia şi, în sfârşit, ceea ce a fost formidabil, să se încheie un acord secret între Anglia, Austro-Ungaria şi Franţa, şi aceasta chiar în timpul tratativelor, acord având ca scop : (atenţie!) prevenirea înaintării Rusiei spre Europa şi a aducerii Prusiei pe Rhin.

Deci bunicii părinţilor noştri au fost infinit mai deştepţi şi mai prevăzători decât D-nii Roosevelt şi Churchill

Pericolul revărsării Asiei spre Europa a stat de veacuri ca o umbră apăsătoare pe destinele şi istoria statelor europene.

Toţi marii bărbaţi politici ai secolelor 19-20 s'au luptat, cu fiecare ocazie, pentru a zăgăzui expansiunea slavă. Dar toţi aceşti mari bărbaţi politici erau europeni. A trebuit să vie un neeuropean ca F.D.Roosevelt care să sacrifice lui Stalin o jumătate din Europa şi să-i aducă pe Ruşi la Elba. Aceasta cu consimţământul tacit sau impus a lui W.Churchill.

În 1946, la Fulton, când a văzut faţa groaznică a realităţilor rezultate şi le-a denunţat viguros, W.Churchill a voit să transmită posterităţii, simplificând, acest mesaj : eu, nu Anglia, nu America cea adevărată şi nobilă prin trecutul ei de jertfe pe altarul libertăţii şi democraţiei am vândut răsăritul european ruşilor, ci omul acela invalid şi handicapat prin influenţe malefice care alterează de veacuri instinctul moral al oamenilor şi al colectivităţilor, Roosevelt este principalul complice al securei staliniste care a făcut prăpăd în Polonia, Cehoslovacia, Ungaria, România, Bulgaria, Albania etc. în anii ce au urmat încheierii celui de al doilea război mondial.

Astăzi Dl Reagan este anchetat că a acceptat vânzarea de arme în valoare de 30-40 milioane dolari iranienilor, împotriva celor decise de Congres.

Cine l-a anchetat pe Dl. Roosevelt că a vândut jumătate din Europa, ruşilor ? Se cunoaşte azi modul inadmisibil în care fostul preşedinte a escamotat cenzura Congresului şi opoziţia netă a fostului său Secretar de Stat Cordell Hull.

Recent Europa Liberă a difuzat la emisiunea "Din istoria României" amintirile D-lui I Flavius privitoare la Wili Filderman, fostul preşedinte al Uniunii Evreilor Români. Printre altele, a spus D-sa, că Nicolae Iorga mergând prin 1933 în vizită la Preşedintele Roosevelt singurul personagiu de care a întrebat F.D.Roosevelt a fost "ce face Dr.Filderman ?" Nu a întrebat nici de Iuliu Maniu, nici de Ion Mihalache, nici de Grigore Iunian, mari bărbaţi de Stat, democraţi ai României (de altfel, neevocaţi niciodată nici de "Europa Liberă", ei nu au contigenţă cu "Istoria României" ca şi Dr.W.Filderman).

Dacă mai adăugăm la cele de mai sus şi celebra scrisoare pe care preşedintele Roosevelt a scris-o D-lor Zabrouski şi Weiss (reprezentanţi ai lui Young Israel) în Februarie 1943, avem oglinda clară a sentimentelor pe care le nutrea Dl.Roosevelt faţă de Europa. Nu mult diferite de cele a D-lui Morgenthau faţă de Germania.

Şi-atunci, concluzia : distrugerile pe care le-a făcut Napoleon în Europa şi în Rusia au fost teribile. Moscova a fost incendiată. Şi la dus şi la întors totul a fost pârjolit şi distrus şi de armatele lui Napoleon şi de acele ale lui Kutuzov. Şi cu toate astea Franţa n'a fost ruptă în două. Şi cu toate astea învingătorii apuseni, deşi provocaţi încă odată, de zborul de o sută de zile al "Vulturului", au păstrat intactă Franţa ca tezaur unic de civilizaţie şi cultură. Ce a intervenit nou în conflagraţia a doua mondială, a secolului al XX-lea ? Ura. Ura neîmpăcată, ura milenară, ura răzbunătoare, ura exclusivistă şi intoleranţă a celor care 2000 de ani s'au strecurat din ghetou în ghetou, din veac în veac, mereu mai bogaţi şi mereu mai hotărîţi să umilească pe cei ce i-au umilit.

La adăpostul evoluţiei spirituale umane, care a descătuşat progresiv pe înlănţuiţii de pretutindeni, s'a strecurat un fals mesager al Justiţiei sociale şi al răzbunării istorice.

Şi astfel sensul istoriei a fost inversat din punct de vedere al progresului etic.

Suntem infinit inferiori contemporanilor lui Napoleon şi ai Ţarului Alexandru. Ei toţi au privit Europa ca pe o perlă a culturii umane universale. F.D.Roosevelt a spus : "Nu, civilizaţi-o cu ajutorul răsăritenilor, în sensul lor şi conform intereselor lor" le scria fostul preşedinte al U.S.A. de tristă memorie.

---

un "istoric" care nu are limite

de Ion Pantazi

Răsfoind revista Limite, nr. 48-49 din Noembrie 1986 apărută la Paris - număr omagial închinat în întregime memoriei lui Mircea Eliade - am citit cu stupefacţie articolul D-lui Vlad Georgescu, intitulat : "DE LA ROMÂNISMUL PROFUND LA UNIVERSALISM".

Spre edificarea cititorilor noştri, citâm chiar pasajul cu care începe :

"Avem deseori talentul, noi Românii, să ne amăgim, transformând de pildă înfrângerile în victorii. Vorbim de exemplu despre victoria de la Rovine, dar uităm să spunem că îndată după bătălie, Mircea cel Bătrân şi-a pierdut pentru doi ani tronul, şi că s'a refugiat peste hotare. Vorbim de victoria dela Călugăreni, dar uităm că a doua zi Mihai Viteazul s'a retras în munţi, iar Turcii, celebrul Sinan Paşa, cu toţi dinţii lui pierduţi în mocirlă, au ocupat Bucureştii şi Târgovişstea, transformând bisericile în moschei. Lăudăm patriotismul şi spiritul luminat a lui Brâncoveanu, dar uităm că boierii şi supuşii lui nu au mişcat un deget, atunci când vreo duzină de Turci, nu mai mulţi, l-au ridicat şi dus la Constantinopol ca să-l omoare. Vorbim despre marele entuziasm al contemporanilor pentru Tudor, dar uităm că eteriştii l-au arestat în mijlocul pandurilor săi, care n'au făcut nimic ca să-l apere. Şi vorbim despre eroismul pompierilor lui Zăgănescu, din Dealul Spirii, la 1848, care a fost într'adevăr eroism, dar uităm că armata, mult mai bine organizată, a lui Magheru, retrasă la Câmpul lui Traian, s'a risipit fără să tragă măcar un foc".

Iată spulberate dintr'o trăsătură de condei afirmaţiile lui A.D.Xenopol, Dimitrie Onciul, Nicolae Iorga şi C. Giurescu ! Au minţit toţi, inventând biruinţele dela Rovine şi Călugăreni !

Ce urmăreşte Dl.Vlad Georgescu defăimându-i pe marii noştri voievozi şi, în speţă, poporul român ? Sub al cui îndemn acţionează oare ? Cum e cu putinţă ca un român să scuipe astfel în obrazul Ţării atât de lovită de soartă ? Cum îşi îngăduie un om care se intitulează "Istoric" să facă ceea ce nici duşmanii noştri cei mai inveteraţi n'au îndrăznit vreodată şi anume să-şi bată joc de istoria neamului ?

Şi personajul în cauză nu trăieşte actualmente în Est-ul asuprit - unde a fost posibilă apariţia unei "Istorii a Românilor" scrisă de Roller care, în treacăt fie spus nu şi-a permis în ciuda tuturor directivelor primite dela Moscova ceeace-şi permite Dl.Vlad Georgescu, o nerușinată denigrare a trecutului Românesc - ci aici, în Occident, în deplină libertate.

Mai mult decât atâta, ceva mai departe, susţine că : "Avem nevoie noi Românii, de un duş rece." Gândeşte oare autorul acestor infamante rânduri că România de astăzi e prea copleşită de fericire şi huzureşte într'atât în tragedia prin care trece încât îi mai lipsea şi lovitura de copită a domniei sale ? Sau poate că nu-i destul de rece duşul sub care trăieşte Ţara de patruzeci şi trei de ani ? Ar trebui probabil ca şi cele douăzeci şi trei de milioane de Români de sub jugul comunist să urmeze soarta basarabenilor, să fie deportaţi în stepa Kazahstanului sau trimişi să defrişeze tundra la Workuta ? De ce îl supără pe Dl.Vlad Georgescu victoriile Domnitorilor Români ?

"Tezele" susţinute de acest "istoric de sușă marxistă nu aparţin Partidului Comunist, nu aparţin Securităţii şi nici măcar lui Gorbaciov. Nu. Acestea sunt tezele celei mai dure franje staliniste a Nomenclaturii bolşevice, care preconizează desființarea României şi exterminarea tuturor românilor şi care îşi începuse chiar această sinistră operă în anii 50 la Jilava, Piteşti, Aiud, Gherla, la Canalul Morţii şi la minele de plumb sub directivele năpraznicei echipe a "Tătucului" : Ana Pauker, Vasile Luca, Teohari Georgescu, Kişinevski, Nicolski, Dulberger, Coller, unul mai român decât celălalţ ! Citâm, în continuare : "Suntem poate dintre toate neamurile cei care ne-am decapitat cel mai violent pe noi înşine." Şi sunt pomeniţi de-a valma Iorga, Nae Ionescu, Stolnicul Cantacuzino, Miron Costin, Antim Ivireanu ... "Alţii au fost obligaţi să se exileze, iar alţii ca Neculce să-şi pună cenuşă în cap şi să se pocăiască." Iată explicaţia "modernizării întârziate şi incomplete a culturii noastre"! Apoi, vorbind de cărturarii anilor 30 care în sfârşit "ieşeau din provincialism, din coordonatele înguste ale unei culturi naţionale" aflăm că extrema stângă a desăvârşit ceeace a început să facă extrema dreaptă". Ce a făcut ore această înfricoşetoare "extremă dreaptă" ? Sunt citaţi Mircea Eliade şi Emil Cioran, care : "sau dus să îmbogăţească alte culturi", dar nu se spune că tocmai ei aparţinuseră în tinereţe "extremei drepte" ca de altfel şi Nicolae Iorga şi Nae Ionescu!

"Coordonatele înguste ale unei culturi naţionale"!, dar un popor dăinuieşte prin cultura lui naţională.

"Traversăm o perioadă de primitivizare intelectuală. Nu toate păcatele se pot pune pe spinarea străinilor." Se referă oare, domnia sa la comunismul, instaurat de Armata Roşie, sau îl consideră un fenomen neesenţial ?

Poate doreşte să pună dangaua oprobiului occidental pe fruntea unui neam martirizat şi ţinut în sclavie ? Mai mult încă, ajungi să te întrebi dacă Dl. Vlad Georgescu nu socoate că acest neam, care de-a lungul istoriei n'a fost capabil decât de trădări şi asasinate, nu mai merită să trăiască, ci doar să fie şters de pe hartă !

Să nu ne mai mirăm atunci că în "Manifestul disidentului român" al aceluiaşi "istoric", domnia sa recunoştea PCR-ul ca forţă conducătoare în Stat, că recunoştea legalitatea regimului instaurat la 23 August şi Constituţia Comunistă a Ţării, că nu dorea nici măcar înlocuirea lui Ceauşescu, ci doar eliminarea anumitor abuzuri şi încălcări, acordarea unor anume libertăţi ?! De ce să dorească un "Istoric" înlocuirea celui care a îndrăznit să radă de pe suprafaţa pământului, la Bucureşti, biserici şi monumente de artă, ceeace nici Stalin n'a îndrăznit să facă în Basarabia ?! Care este deosebirea între Nicolae Ceauşescu şi Vlad Georgescu în ceeace priveşte distrugerea demnităţii poporului român ? Să fie întrebat domnul Flavius care le ştie pe toate.

Poate că scârba de români a D-lui Vlad Georgescu vine dela faptul că în Ţară s'a învârtit între securişti, iar aici, cum se uită în jurul său, nu vede decât nişte căţei care se gudură şi-l "perie" cu conştiţiozitate pentru păstrarea "osului".

Domnii din Congresul American, care l-au numit director al emisiunii în limba română dela "Europa Liberă", ar trebui să nu uite că "cine a trădat, va mai trăda" şi că nu foloseşte câtuşi de puţin americanilor, ca poporul român să fie denigrat şi umilit, la un post de radio american de către un om a cărei îndrăzneală pare să nu mai aibe limite.

Nota redacţiei : pentru a întări cele de mai sus (dacă mai este nevoie!) apelăm la marele nostru istoric Nicolae Bălcescu.

"Unitatea naţională fu visarea iubită a voievozilor noştri, a tuturor bărbaţilor noştri cei mari, care întrupară în sine individualitatea şi cugetarea poporului spre a o manifesta lumii. Pentru dânsa ei trăiră, muncirâ, suferirâ şi murirâ. Pentru dânsa Mircea cel Bătrân şi Ştefan cel Mare se luptară toată viaţa lor îndelungată şi traseră asupră-le năvălirea îngrozitoare a turcilor, pentru dânsa Mihai cel Viteaz cade ucis în câmpul Turda, pentru dânsa Şerban Cantacuzino bea otravă, pentru dânsa Horia moarte cumplită pe roată sufere. Desele războaie între Moldova şi Ţara Românească n-avură altă pricină ..."

COMUNITATEA ROMÂNILOR DIN FRANŢA

9 bis, rue Jean de Beauvais - Paris - 5

ROMÂNI,

Comunitatea Românilor din Franţa, în Adunarea Generală din 18.10.1986, conştientă de abandonarea Răsăritului şi de confuzia care domneşte în lume, cum şi de tragica stare a României, ne mai putând suporta nedreptatea şi situaţia dezastroasă a Neamului, dă următorul

COMUNICAT :

Comunitatea Românilor din Franţa, face responsabili şi condamnă toate guvernele şi persoanele cari s'au perindat la conducerea Ţării, din 1945 încoace, de la Ana Pauker şi complicii ei, guvernele : Petru Groza, Gheorghiu Dej, Nicolae Ceauşescu şi toţi care vor veni după ei, şi-i acuză de GENOCID şi de CRIMĂ în CONTRA UMANITAŢII, în persoana Poporului Român.

Comunitatea face responsabile şi de colaboratoare la această crimă, toate persoanele care au contribuit - conştient sau inconştient - la pregătirea stării politice şi economice dezastroase în care se găseşte astăzi Neamul.

Comunitatea face responsabile toate persoanele care au colaborat şi contribuit la arestarea, condamnarea, torturarea şi asasinarea ori-căruia dintre Români, "dela Vlădică şi până la opincă".

Comunitatea nu recunoaşte nici o condamnare făcută după legislaţia Comunistă, aceasta fiind făcută "de circumstanţă şi nu după ordinea morală şi naturală".

Comunitatea nu recunoaşte desfiinţarea Bisericii Greco-Catolice, şi face responsabil - în special - pe oricine a contribuit la : arestarea, anchetarea, condamnarea şi torturarea Episcopilor şi Preoţilor Ei. In acelaşi timp, Comunitatea cere restabilirea imediată a Bisericii Greco-Catolice şi punerea Ei în situaţia de a-şi putea exercita misiunea.

Comunitatea consideră nule şi neavenite, toate măsurile luate de guvernele Comuniste, cari au avut ca scop : "Mistificarea Istoriei noastre", îndepărtarea României de Civilizaţia Occidentală şi negarea Latinităţii noastre.

Preşedinte
Adrian Chintescu

Secretar General
D.Creţu

Secretar General al Asociaţiei Foştilor Combatanţi
Ion Rotaru

PARTIDUL NAŢIONAL ŢARANESC
SECRETARUL GENERAL
Londra, 10 Decembrie 1986
54 Eaton Square
Telefon : 01-235.3991

NOTA INFORMATIVA

Alăturat, găsiţi vă rog, pentru informaţia Dvs., o copie după original, precum şi o traducere românească a Raportului dela 7 Ianuarie 1942, trimes la FO - Ministerul Afacerilor Străine - la Londra, al lordului Glenconner, privind vizita făcută de către Dl. Vasile Erdici la Lisabona între 10 şi 24 Decembrie 1941. Deasemenea, răspunsul dat la 16 Ianuarie 1942 de către Dl. J.P. Dixon, pe acea vreme unul dintre responsabilii serviciilor est-europeene al FO-ului.

Aceste texte, secrete până recent, ne-au fost înmânate abea acum câteva zile şi vorbesc prin ele însăşi, fapt pentru care ne abţinem dela orice comentariu.

Dl. Ing. Vasile Serdici, fusese deputat naţional ţărănist al judeţului Târnava Mare în toate Parlamentele dintre 1929 şi 1937, fiind apoi reales şi la "alegerile" dela 19 Novembrie 1946. Era unul dintre prietenii apropiaţi ai Dlui Dr. Iuliu Maniu, care a locuit chiar în casa lui din Strada Cristian Teli 10 dela Bucureşti, ultimii ani înainte ca amândoi să fie arestaţi în August 1947. A fost "judecat" şi condamnat de către comunişti în Octombrie/Novembrie 1947 împreună cu Dl. Maniu şi alţi fruntaşi ai partidului nostru. După aproape 6 ani de temniţă şi aprigi suferinţe, grav bolnav, a decedat la vârsta de 64 de ani la 10 Iulie 1953 în închisoarea dela Aiud.

Vom remarca în schimb că, în Decembrie 1941, la Lisabona, Dl. Vasile Serdici, în numele Dlui Dr. Iuliu Maniu, luând contact cu reprezentanţii Marei Britanii, a înfăţişat, pentru prima dată, situaţia din Ţară, prezentând gândurile şi propunerile Dlui Maniu. Toate cele care au urmat ulterior, respectiv convorbirile şi negocierile dela Stockholm (1943-1944), n'au făcut decât să confirme atât cele pe care le-a expus cu acel prilej Dl. Serdici, cât şi poziţiile Marei Britanii, mai ales în privinţa graniţelor pe care le cerea Dl. Maniu. Aceste înfăţişări ale Dlui Vasile Serdici reprezintă astfel preludiul tuturor celor cari s'au petrecut ulterior, culminând cu lovitura de Stat dela 23 August 1944.

George Serdici

INSTITUTUL ROMAN DE CERCETARI
- Bibioteca Română -
Freiburg (Germania)

COMUNICAT

Comitetul de Conducere al Institutului Român de Cercetări din Freiburg aduce la cunoştinţă că postul de Director al instituţiei este ocupat de la 1 Ianuarie 1987 de Domnul Iancu-Ioan Bidian, pe baza alegerii din 12 Aprilie 1986.

Deşi ales cu mare majoritate în acest post, alegerea D-sale s'a făcut - o recunoaştem - sub semne grele.

Cu atât mai mult apelăm acum călduros la spiritul de solidaritate al tuturor celor care cunosc şi apreciază instituţia, pentru a-i acorda şi mai departe preţiosul lor sprijin moral şi material.

Institutul Român de Cercetări
- Bibioteca Română -
Freiburg

Secretară : Irina Nasta

COMUNICAT

Din iniţiativa Domnului Comandor aviator Mircea Petru şi a Căpitanului Ion Pantazi, a luat fiinţă la München "Asociaţia Foştilor Combatanţi din Războiul împotriva Uniunii Sovietice".

Toţi cei care au luat parte la acest război (soldaţi, subofiţeri sau ofiţeri - români, germani sau alte naţionalităţi), care vor să se înscrie în această asociaţie, sunt rugaţi să anunţe la redacţia ziarului "Stindardul Românilor" pe adresa : Ion Pantazi - Gmunderstr. 28 - 8000 Munchen 70, următoarele date : - Numele şi pronumele, gradul, unitatea din care a făcut parte, precum şi luptele mai importante la care a participat.

- Numele şi pronumele camarazilor din unitatea respectivă, care au căzut la datorie, când şi cum au fost ucişi, precum şi locul unde au fost înmormântaţi.

Ziarul "Stindardul Românilor" a deschis o rubrică intitulată : "Să nu ne uităm eroii", prin care memoria celor ce şi-au sacrificat viaţa în lupta împotriva comunismului şi a tiraniei să dăinuie şi să fie pildă generaţiilor viitoare.

Dacă în ţara subjugată, nu se scrie nimic despre aceşti eroi ai neamului, noi avem datoria să o facem, aici, în exil. Aşa vom avea mulţumirea că ne-am împlinit o datorie de conştiinţă.

Comandor aviator Mircea Petru
Căpitan Ion Pantazi

ERATA

In numărul 8-9, din Octombrie 1986, în articolul domnului Constantin Macri - "Împăcarea Judeo-Creştină", s'a strecurat o regretabilă eroare de tipar : "dublicitate" în loc de "duplicitate". Cerem scuze pentru aceasta, atât semnatarului articolului, cât şi cititorilor.

DRAGI CITITORI,

Un ziar românesc în exil nu poate supravieţui numai depunându-se mult suflet şi multă muncă, îi mai trebuiesc şi fonduri !

Ajutaţi "Stindardul Românilor" prin abonamente de susţinere, iar cei mai strâmtoraţi, prin simple abonamente.

Cu regret anunţăm cititorii noştri, care nu şi-au reinoit abonamentul, că nu le vom mai putea trimite ziarul.

Începând din Ianuarie 1987 vom încerca să scoatem ziarul de 6 ori pe an, în loc de 4 ca până acum.

Costul unui abonament pentru Europa va fi de 50 DM ; pentru Statele Unite şi Canada de 35 Dolari americani ; pentru America de Sud de 40 Dolari ; iar pentru Australia de 45 Dolari.

Contribuţiile pot fi trimese la :

BAYERISCHE VEREINSBANK BANKLEITZAHL : 700 202 70 - CONTO 33811152 pe numele ION PANTAZI - "STINDARDUL ROMÂNILOR".

PRIN MANDAT POŞTAL pe adresa : ION PANTAZI - GMUNDERSTR.28 - 8000 MÜNCHEN 70.

PRIN CEC ÎN SCRISOARE LA ACEEAŞI ADRESA.

Românii din Franţa sunt rugaţi a trimite contribuţiile pe adresa : VLADIMIR BOUTMY DE KATZMAN - 12 BIS, PL. HENRI BERGSON - 75008 PARIS.

Vechii abonaţi sunt rugaţi a-şi reînoi abonamentele.

Redactorii noştri şi toţi cei care au trimis articole sunt rugaţi să nu se supere căci din cauza spaţiului restrâns, nu au putut fi publicate. Ele sunt reţinute pentru numerele ulterioare.

În acelaşi timp rugăm a nu se face confuzie între ziar - carte - broşură sau revistă ! Toate articolele primite care vor depăşi patru pagini bătute la maşină, nu vor fi luate în consideraţie.

Herausgeber und für den Inhalt verantwortlich : Ion Pantazi - Gmunderstr. 28 - 8000 München 70.

REDACŢIA ZIARULUI "STINDARDUL ROMÂNILOR"

Redactor şef : Ion Pantazi
Redactori :
Vladimir Boutmy de Katzman
Constantin Macri
Mircea Petru
Vladimir Sârbu
Virginia Şerbănescu
Traducători :
Radu Cosâmbescu - engleză, germană
Virginia Şerbănescu - franceză
Corecturi în text şi stilizări :
Virginia Şerbănescu
Corecturi în computer, punere în pagină şi grafică :
Ioana Pantazi
Paginaţie şi expediţie :
Mihai şi Radu Pantazi

Domnul Ovidiu Vuia, a demisionat din redactia ziarului, pe motivul că redactorul-şef ar fi trădat "Linia" lui I.V. Emilian!?

Respectăm opinia domnului Ovidiu Vuia şi o aducem la cunoştiinţa cititorilor deşi nu ni s'a cerut acest lucru.

GENEVA

Iubite prieten de suferinţă şi luptă,

La precedenta noastră întâlnire din 6 Decembrie 1986 la Geneva, s'a decis ca pentru definitivarea organizării şi punerea de acord a activităţii noastre cu legile elveţiene, să ne constituim ca persoană juridică.

O comisie formată din 6 foşti deţinuţi politici români, a analizat la Geneva la 21 Februarie a.c. propunerile de proiecte de Statut întocmite de prietenul nostru Dl. Constantin Mareş din RFG şi Dl. Dumitru Ionescu-Geneva.

In urma discuţiilor purtate s'au convenit cele de mai jos :

Se aprobă proiectul de Statut anexat ;

Acesta va fi înaintat fiecărui membru şi candidat, ca să se pronunţe asupra conţinutului, inclusiv capitolul "Opţiuni" ;

Avizele şi eventualele propuneri vor fi trimise, la adresa indicată pe plic, astfel ca să ajungă la Geneva până la 15 Martie 1987 ;

Pe baza avizelor primite se va redacta de aceeaşi Comisie - eventual lărgită -, proiectul definitiv de Statut spre a fi prezentat Adunării Generale.

Pentru aceasta se convoacă toţi membrii şi foştii deţinuţi politici Români, care doresc să adere la Uniunea prevăzută în proiectul de Statut, în Adunare Generală la data de 4 Aprilie 1987 ora 14,30 la :

Sala parohială a Bisericii Notre-Dame din Geneva (lângă gară) - rue Argand nr.3, etajul 1, cu următoarea Ordine de zi :

1 - Discutarea, votarea şi aprobarea Statutului ;

2 - Primirea de noi membri ;

3 - Alegerea Comitetului şi a cenzorilor;

4 - Informări privind situaţia

(urmare pag. 10)

(continuare din pag. 9)

dezastroasă din ţară (persecuţii, detenţii, cazul Puiu s.a.) ;

5 - Participarea la comemorarea Zilei de 10 Mai şi a Zilei Eroilor la 30 Mai la Soultzmatt ;

6 - Diverse.

Suntem convinşi că dată fiind importanţa ordinei de zi, veţi participa toţi cei cari aveţi posibilitatea s'o faceţi.

In caz de lipsă motivată, se poate da delegaţie scrisă individuală de reprezentare, în spiritul prevederilor proiectului de Statut.

Uniţi şi solidari ca în frăţia suferinţii comune din temniţele comuniste, Vă aşteptăm cu sinceră şi caldă prietenie la Geneva la 4 Aprilie 1987.

In numele Comitetului de iniţiativă

Dumitru Ionescu

FRAŢI ROMÂNI,

După ce la sfârşitul anului 1980 am lansat prin "Cuvântul Românesc" un apel pentru comemorarea "Zilei Eroilor" la Soultzmatt, am fost cuprins de unele îndoieli. Mi-am zis :

Oare românii dein exil, aruncaţi de necruţătoarele vânturi ale istoriei pe toate meridianele lumii, vor putea face acest mare efort, parcurgând uneori sute de kilometri până la Soultzmatt ?

Dar timpul mi-a dovedit că dragostea Românilor din exil pentru neamul lor este nelimitată. Cu fiecare an, numărul pelerinilor a crescut, ajungând în ziua de 14 Iunie 1986 la aproximativ 500.

Pelerinajul din acest an va avea loc sâmbătă 30 Mai. La ora 12, se va oficia un serviciu religios pentru pomenirea celor 687 de ostaşi români care dorm în "Cimitirul Eroilor Români" din Soultzmatt, localitate situată în Franţa, zona Strasbourg, pe şoseaua Colmar şi Belfort, gara Rouffach.

In acelaşi timp, fac apel la toţi Românii din lumea liberă că, începând cu acest an, să comemoreze "Ziua Morţilor", care corespunde cu "Sâmbăta lui Lazăr", ce cade în ajunul "Duminicii Floriilor". Propun ca sâmbătă 11 Aprilie 1987, comunităţile româneşti din lumea liberă să meargă la mormintele Românilor din localităţile respective pentru a depune o lacrimă, o lumânare şi o floare. Acolo unde se află preoţi români liberi, se pot face parastase.

Ţin să menţionez că la 1 Noiembrie 1986 ("Ziua Morţilor Catolici"), mii de Polonezi au făcut pelerinaj la mormântul lui Chopin (Paris) şi la celelalte morminte poloneze.

Oare Românii sunt mai pre jos ?

La Paris, în "Sâmbăta lui Lazăr", foştii deţinuţi politici vor iniţia pelerinaje la mormântul Mitropolitului Visarion Puiu, a lui George Enescu, a lui Constantin Brâncuşi şi la mormintele altor români.

Deasemeni vă comunic că în Editura Coresi, aparţinând bunului Român Nicolae Constntinescu, din Elveţia, va apare în acest an o broşură referitoare la "Cimitirul Eroilor Români", de la Soultzmatt.

Fraţi Români,

Vă rog să comunicaţi presei libere româneşti amănunte despre comemorările din "Sâmbăta lui Lazăr".

Dumnezeul părinţilor noştri să vă binecuvânteze !

Remus Radina
Paris, 2 Martie 1987

Atragem atenţia tuturor românilor din afara Franţei, care anul acesta vor vrea să vină la Soultzmatt, următoarele : datorită unei legi recent apărute, refugiaţii cu azil politic, nu mai au dreptul de a intra în Franţa fără o viză specială. Demersurile pentru această viză, trebuiesc făcute cu două luni înainte, deoarece formalităţile durează foarte mult timp.

Redacţia

CARŢILE PUBLICATE DE EDITURA CORESI

Din economie de spaţiu am omis lucrările epuizate, cu respectivele numere de ordine.

2 - TOMBES SANS CROIX, Tome I de C.Ioaniţoiu - 48 DM.
3 - MORMINTE FĂRĂ CRUCE, VOL II de C.Ioaniţoiu - 35 DM.
4 - MORMINTE FĂRĂ CRUCE, VOL III de C.Ioaniţoiu - 48 DM
8 - DANS LES GRIFFES DE LA SECURITATE de George Mazilu - 25 DM.
9 - CONTRA PROPAGANDEI MAGHIARE de Vasile Coman - 15 DM
12 - DRUMUL CRUCII, VOl.I de Aurel State - 30 DM.
13 - SUB JUG STRAIN, de Vasile Florea - 15 DM.
14 - PODURILE DE PESTE ISTRUL DIN PRIMUL MILENIU A. CHR., de Caşin Popescu - 35 DM.
15 - ZAMBET PRINTRE LACRIMI, VOL.I, de Vasile Gurău - 30 DM.
16 - PICURI DINTR'O LUME FĂRĂ SOARE, de A.Al.BIDIAN - 15 DM.
17 - PUNCTE DE VEDERE, de Eugen Popescu - 30 DM.
18 - ÎNTÂLNIREA DE LA PARIS, culegere de conferinţe - 10 DM.
19 - SE VETIR,QUAND, POURQUOI, COMMENT, de Denise Pop-Câmpeanu - 50 DM.
21 - FRÂNTURI DIN VIAŢA POPORULUI, de Eugenia Uşeriu - 35 DM.
22 - PRIBEGIE ŞI DOR, de Alexandrina Isac - 20 DM.
23 - FERICIREA FURATĂ, de Ion Stefancu - 25 DM.
24 - HARTA ROMANIEI - 5 DM.
25 - ÎN LUPTA NEAMULUI, de Horaţiu Comaniciu - 25 DM.
27 - SUB DOUĂ DICTATURI, de Eugen Popescu - 30 DM.
28 - DIN ISTORIA TRANSILVANIEI, de A.Nicodim - 10 DM.
29 - PENTRU SFÂNTA CRUCE, PENTRU ŢARĂ, de Mardarie Popinciuc - 30 DM.
30 - THE INTERNATIONAL MONETARY SYSTEM, de George Paul Huber - 10 DM.
31 - RĂZBOIUL DE ÎNTREGIREA NEAMULUI, de Mircea Vulcănescu - 30 DM.
32 - IDEOLOGIE ŞI CRIZA ECONOMICĂ, de George Băltean - 30 DM.
33 - CRÂMPEIE DE VIAŢĂ, de Eugen Popescu - 30 DM.
34 - POLITICA PROMOVĂRII VALORILOR UMANE, de Florian Onitza - 15 DM.
35 - VERSURI, de Omero Orăşianu - 17 DM.

Cărţile publicate la Editura Coresi se pot comanda la următoarea adresă : N. Constantinescu - Via alla Roggia 32 - 6962 Viganello - Suisse.

Plăţile se pot face în orice valută ; din Europa, prin mandat poştal. - Din celelalte continente, numai prin International Money Order. Din toată lumea se pot face viramente din conturile personale, pe numele N.Constantinescu, la următoarele bănci:

1 - SOCIETE DE BANQUE SUISSE - Via Motta 18 - 6830 Chiasso, SUISSE - Conto 119242 Rubr. Coresi, sau

2 - OEFFENTLICHE SPARKASSE FREIBURG i. Br. - Kaiser Joseph Strasse 186-190 - 7800 Freiburg i. Br. B.R.DEUTSCHLAND.

Sunteţi rugaţi a nu trimete cecuri personale ; încasarea lor este prea costisitoare.

ŞTIRI DIN ANGLIA ŞI FRANŢA

Vladimir Boutmy de Katzman

La reuniunea de Studii de la Londra a deputaţilor "Dreptei Europene", noul Preşedinte al Parlamentului European - consrvatorul englez sir Henry Plumb a ţinut să fie prezent, declarând următoarele : "Ţin să vă aduc mare mulţumită pentru sprijinul ce mi l-aţi acordat cu ocazia alegerilor. Este evident că fără voturile dumneavoastră nu aşi fi azi preşedintele Parlamentului European. Nu numai că o recunosc azi, voi continua să o recunosc dealungul celor doi ani şi jumătate cât voi fi în acest post".

Eveniment epocal : Jean Marie Le Pen, în voaiaj peste ocean a participat la lucrările Convenţiei conservatorilor americani. Strângerea de mână între bătrânul "Cavaler al Libertăţii", Ronald Reagan, crunt atacat azi de "liberaloizii-stângişti" ai Statelor Unite şi dârzul Şef al Dreptei Europene, singurul combatant pentru salvarea şi reunificarea Europei, are tărie de simbol!

Fotografia scenei a stârnit urlete isterice în presa de stânga franceză = "ultra democratică şi pluralistă" !

Omagii, omagii, omagii celor doi PP (Pasqua-Pandrout) care ţin azi în mână de fier frânele Ministerului de Interne !

"Action Directe" a fost decapitată. Printr'o magistrală operaţiune a poliţiei, grupul de "banditi, criminali şi asasini" - J.M.Roullian, Nathalie Menigon, Joele Aubron şi Cipriani - şefii grupului terorist, au fost prinşi într'o fermă din apropierea Orleans-ului, unde se ascundeau de doi ani şi jumătate !

Alt terorist - Georges Ibrahim Abdalah - şeful fracţiunilor Armate Revoluţionare Libaneze - cărora li se impută cele cinci atentate pariziene din Septembrie 86 (13 morţi şi 250 răniţi) a fost condamnat pe viaţă, în ciuda presiunilor exercitate asupra justiţiei!

Teroriştii independentişti corsicani au aruncat în aer, imobilul impozitelor de la Bastia (Corsica) transformându-l literalmente într'un morman de moloz; din fericire fără victime de vieţi omeneşti.

Scandal ! Sondaj parizian : *59% opinii favorabile pentru Gorbacev, 56% opinii favorabile pentru Reagan.*

După enormul "travaliu" de spălare a creierului, dus dealungul mai multor decenii de stânga franceză, iată Franţa gata pregătită să întâmpine cu urale şi flori tancurile Armatei Roşii în Place de la Concorde !

MINISTRUL DR. WOLFGANG SCHAUBLE RASPUNDE SCRISORII LUI G.BĂLTEAN PRIVITOR LA STOPAREA IVAZIEI DE REFUGIAŢI ECONOMICI ŞI AGENŢI SOVIETICI CARE PERICLITEAZĂ EXILUL POLITIC ŞI SIGURANŢA STATELOR NATO

După cum s'a mai anunţat la 15-16 Noembrie 1986 George Băltean a lansat o importantă acţiune de stopare a invaziei de refugiaţi economici şi agenţi sovietici în statele NATO, de pe urma căreia sunt afectate în special Germania Federală şi apoi Franţa. Refugiaţii economici şi agenţii sovietici care au năvălit în statele NATO pun în pericol existenţa exilului politic şi siguranţa statelor.

Amintim că acţiunea D-lui Băltean constă într'o scrisoare intitulată "Invazia de refugiaţi economici şi agenţi sovietici reprezintă un pericol de moarte pentru exilul politic şi siguranţa statelor NATO", care a fost difuzată ziariştilor şi organizaţiilor de exil din Europa, ca şi autorităţilor germane.

La 5 Decembrie 1986 Ministrul Dr. Wolfgang Schauble, şeful cancelariei Republicii Federale Germania, căruia G. Băltean i-a trimis scrisoarea, i-a răspuns :

"Am citit cu atenţie scrisoarea Dvs. Vă asigur că Guvernul şi Coaliţia guvernamentală iau toate măsurile posibile şi de drept pentru stăvilirea folosirii abuzive a drepturilor de azil".

In continuare Dr.Schauble prezintă pe scurt măsurile mai importante care sunt în curs de introducere în funcţiune. Apoi, în scrisoare se afirmă că :"Sensul măsurilor care se introduc este ca prin stoparea abuzului să se înlăture posibilitatea ca drepturile de azil să fie folosite pentru a crea greutăţi celor care sunt cu adevărat urmăriţi politic".

Dr.Schauble încheie scrisoarea sa de răspuns astfel : "Cele afirmate de Dvs. că între cei care solicită azil se găsesc şi spioni ai serviciilor străine de informaţii, din păcate, este adevărat. Această problemă este cunoscută autorităţilor noastre de siguranţă. Dar prin verificare sistematică pericolul prezentat este redus".

Iată o acţiune cu ecou la nivel guvernamental, o actiune la care ar trebui să participe toate organizaţiile şi presa de exil, din toate ţările.

Corespondent

g.a.pordea deputat european

Vladimir Boutmy de Katzman

A apărut recent la editura Albatros (21 rue Cassette - 75006 Paris) lucrarea domnului G.A.Pordea "Activité parlementaire 1984-1986" care înmănunchiază toate lucrările de poziţie, intervenţiile, propunerile de rezoluţii ale deputatului european - Front Naţional - în parlamentul de la Strasbourg.

Amintim că domnul Pordea a fost victima unui adevărat complot de calomnii şi denigrare deslănţuit de stânga franceză, la care au luat parte, din păcate, o parte a "intelectualoizilor" exilului românesc. Domnia sa a câştigat în serie toate cele şase procese intentate detractorilor săi. Numai ziarul "Le Matin" i-a vărsat rotunda sumă de 130.000 de franci !

Nu voi face o recenzie a lucrării. Mă voi mărgini să menţionez numai câteva din cele mai reprezentative intervenţii ale deputatului european :

- Referitor la România :

"Conştient de faptul că în dispreţul normelor juridice şi angajamentelor contractate pe plan internaţional, România se găseşte de la sfârşitul ultimului război mondial sub dominaţia Uniunii Sovietice, care menţine prin forţă un regim dictatorial comunist, împiedecând evoluţia normală a poporului român şi punând în pericol existenţa sa naţională ...

... Parlamentul European denunţă intervenţia sovietică permanentă în România şi condamnă sistemul de guvernământ pe aceasta îl menţine contrar moralei, normelor de drept şi tratatelor în vigoare ...

... Doreşte ca statele libere să se angajeze de a susţine Naţiunea Română în aspiraţiile sale de a regăsi deplina sa Suveranitate, pentru a-şi făuri din nou o existenţă independentă şi demnă."

- Referitor la teritoriile româneşti anexate de Uniunea Sovietică :

"Considerăm că în urma unui ultimatum Sovietic şi prin lipsa ajutorului occidental prevăzut de alianţele României, Basarabia şi Bucovina au fost ocupate în 1940 ... şi anexate definitiv în 1947 împreună cu regiunea Herţa ...

... Parlamentul European constată că, pe baza criteriului etnico-demografic şi în virtutea dreptului de autodeterminare naţională, precum şi a unităţii de limbă, tradiţii, obiceiuri şi spiritualitate, aceste regiuni aparţin poporului Român şi că URSS le-a anexat domeniului său violând angajamentele internaţionale şi normele de drept...

... Condamnă guvernul Sovietic şi autorităţile ucrainiene pentru politica de desnaţionalizare şi de deportare a Românilor, politică echivalând unui adevărat etnocid ...!"

- Referitor la minoritatea Maghiară din România :

"Constatând că anumiţi exilaţi maghiari, împreună cu guvernul comunist de la Budapesta, desfăşoară în momentul de faţă o virulentă campanie de denigrare a ţărilor unde există minorităţi maghiare, şi în special a României, şi că atribuie pe nedrept violării drepturilor omului, specifice comunismului, o nuanţă discriminatorie de ordin etnic ...

... Parlamentul European notează că datorită unei desinformări sistematice acţiunea revendicativă a Ungurilor constituie astăzi un abuz inspirat de URSS pentru a întreţine discordii în Europa orientală şi spre a împiedeca colaborarea Naţiunilor Captive.

...Angajează instituţiile internaţion ale să nu cauţioneze propaganda maghiară contrară adevărului şi invită pe Unguri să coopereze în mod loaial cu celelalte popoare din bazinul dunărean pentru combaterea comunismului."

- Referitor la poporul Maghiar şi drepturile omului :

"In materie de drepturi ale omului poporul Maghiar deţine în Europa de Est un record istoric în ceea ce priveşte încălcarea lor. O atitudine violent intolerantă privind populaţiile conlocuitoare, opresiunea şi persecuţiile brutale (masacrele de la Ip - Sălaj), precum şi desnaţionalizarea forţată au constituit în mod notoriu, dealungul secolelor, temelia politicii Statului Maghiar."

- Referitor la Românii din Balcani :

... "Parlamentul European se declară hotărît să ia cunoştinţă într'o măsură mai completă de situaţia particulară a Românilor sud-dunăreni şi sugerează o anchetă internaţională pentru a se edifica asupra condiţiilor lor de viaţă."

- Referitor la acţiunea destabilizatoare a Uniunii Sovietice în Balcani :

... "Preocupat de expansionismul ocult al URSS în Peninsula Balcanică şi măsurând importanţa geo-politică a acesteia pentru intreaga Europă ...

... Parlamentul European condamnă amestecul URSS-ului, prin manevre clandestine, în afacerile balcanice şi atrage atenţia Comunităţii Europene şi a Lumii Libere asupra gravelor consecinţe pe carea acesta îl are pentru securitatea şi pacea în Europa...

... Cere elaborarea unui statut naţional-politic global, drept şi acceptat de toţi interesaţii, statut ce trebuie statornicit înaintea eliberării Europei de Est de sub ocupaţia sovietică şi de sub comunism."

- Referitor la problemele religioase în Europa de Est :

"Considerând că întregul continent european ... este profund marcat şi caracterizat prin Creştinism ...

... Considerând că doar credinţa este singura forţă spirituală în sânul unui univers obscurantist şi concentraţionar ... că ea reprezintă rezistenţa naţională şi politică opusă puterii totalitare ...

... Parlamentul European se ridică împotriva abuzivului amestec guvernamental în afacerile religioase ale popoarelor, condamnă ateismul militant al guvernelor din Est, proclamă solemn solidaritatea sa cu persecutaţii, invită statele membre ale Comunităţii Europene să întreprindă demersurile necesare pentru remedierea acestei scandaloase situaţii...

... Sugerează ca din sânul său să fie creată o comisie a afacerilor religioase care să studieze consecinţele grave ale tiraniei spirituale a ocupantului sovietic."

- Referitor la Biserica Catolică Unită din România :

... "Parlamentul European denunţă dizolvarea Bisericii Catolice Unite din România ca un act discriminatoriu ilicit şi ilegal...

... Doreşte o rapidă normalizare a raporturilor guvernului român cu Sfântul Scaun şi reglementarea problemei catolice în România prin respectul exigenţelor de ordin religios şi umanitar."

- Referitor la drepturile omului :

... "Parlamentul European declară chestiunea drepturilor omului ca fiind una din cele mai grave, că ea priveşte umanitatea în întregime şi afectează direct întreaga situaţie mondială în toate aspectele ei ...

... Denunţă perversiunea Uniunii Sovietice în materie de drepturi ale omului...

... Reaminteşte că violarea acestora în ţările ocupate trebuie imputată şi Uniunii Sovietice ...

... Precizează că ravagiile făcute de comunism trebuie să facă loc circumspecţiei, privind judecarea unor anumite regimuri, zise de mână forte, care nu fac decât să se apere şi să ocrotească propriile lor interese ...

... Condamnă imperialismul sovietic, regimul său tiranic, degradantele sale acţiuni despotice, terorismul său politic şi despotismul său faţă de drepturile elementare ale naţiunilor şi indivizilor."

- Referitor la denunţarea acordurilor de la Yalta :

... "Considerând că situaţia de fapt, creată în mod arbitrar în Europa orientală, e contrară moralei, normelor de drept şi tratativelor în vigoare ...

... Constatând că imperialismul sovietic a încălcat şi continuă să-şi încalce angajamentele ...

... Luând act de faptul că sistemul zonelor de influenţă este cel al anexiunilor teritoriale, al amestecului brutal în afacerile interne ale statelor lipsite de apărare, al deportărilor în massă şi al comunizării forţate - ceea ce constituie o permanentă crimă contra umanităţii ...

... Parlamentul European denunţă în numele Continentului European acordurile de la Yalta din 11 Februarie 1945 ...

... Se ridică împotriva împărţirii arbitrare a Europei ...

... Refuză orice compromis privind scandaloasa situaţie ce domneşte de patru decenii în Europa de Est ...

... Proclamă solemn că eliberarea ţărilor subjugate constituie unul din obiectivele principale ale Comunităţii Europene ...

... Înţelege să iniţieze în acest scop o largă campanie de informare ...

...Hotărăşte să acorde sprijinul său moral şi material popoarelor Europei de Est ...

... Sugerează Comunităţii Europene să se servească de forţa sa economică pentru a provoca detaşarea de URSS a ţărilor europene satelite ...".

- Referitor la Pactul de la Varşovia :

"Ingrijorat de desfăşurarea în Europa de Est a unor forţe armate care ilustrează tirania URSS-ului dincolo de cortina de fier ...

... Parlamentul European ţine să demistifice natura pretins pacifică a Pactului de la Varşovia ...

... Blamează Uniunea Sovietică ca singura instigatoare a acestui pact millitar agresiv, precum şi pentru metodele sale detestabile de hegemonie.

... Proclamă solidaritatea sa cu ţările captive din Est şi se opune tuturor acţiunilor întreprinse de URSS înlăuntrul sau înafara zonei acoperite de Pactul de la Varşovia, acţiuni ce ameninţă existenţa Lumii Libere."

- Referitor la Conferinţa de la Helsinki :

"...Constatând că, în calitate de semnatar al numitului document, Uniunea Sovietică (ce de altfel a

(urmare pag. 12)

(continuare din pag. 11)

obţinut în mod ilicit recunoaşterea anexiunilor sale teritoriale) precum şi statele europene din Est (ale căror regimuri au fost deasemeni în mod ilegal omologate), nu au respectat de fel propriile lor angajamente referitoare la drepturile persoanei umane ...

... Parlamentul European invită statele democrate să treacă la examinarea serioasă a violărilor de către URSS şi de către statele comuniste a acordurilor menţionate

... Sugerează ca pe baza acestor constatări, invocând principiile moralei, astăzi, Comunitatea Europeană să denunţe în mod expres Actul final de la Helsinki, devenind astfel caduc "...

- Referitor la acordarea Cetăţeniei Europene refugiaţilor politici din Est :

..."Constatând că numeroşi europeni, refugiaţi politici din Est, au fost obligaţi să-şi părăsească patria aservită Uniunii Sovietice, în căutarea de drepturi şi libertăţi elementare ... preocupat de a uşura condiţiile de viaţă ale acestora, greu încercaţi pe plan material şi moral,

... Parlamentul European decide să acorde Cetăţenie Europeană fiecărui refugiat politic din Europa de Est stabilit pe teritoriul Comunităţii şi invită guvernele acestor ţări să le acorde un paşaport European."

- Referitor la "doctrina Brejnev" :

- "Notând ... că "doctrina Brejnev" caută să legitimeze regimul totalitar comunist, sistemul său de subversiune şi abuzuri şi să justifice actele de agresiune ale URSS ...

... Parlamentul European ... sugerează ca toate creditele, ajutoarele, facilităţile acordate ţărilor din CAER, să fie suspendate şi ... doreşte, ca prin întărirea Alianţei Atlantice, Lumea Liberă să inaugureze faţă de dictaturile comuniste o politică coerentă, dinamică şi eficace - slujind interesele Ţărilor Captive !"

- Referitor la imperialismul Sovietic :

"Având în vedere expansionismul de stat Sovietic ... Având în vedere caracterul discreţionar al regimurilor comuniste ... Având în vedere obligaţia permanentă a Comunităţii Europene de a veghea pentru respectarea libertăţilor fundamentale ale omului şi ale drepturilor colective, pentru respectul persoanei umane şi a autodeterminării naţionale - bunuri comune ale civilizaţiei ...

... Parlamentul European condamnă viguros imperialismul şi agresiunile Uniunii Sovietice, precum şi terorismul mânat de comunismul internaţional...

... Proclamă voinţa sa de a salfgarda în lume şi de a restabili la nevoie, deplinul exerciţiu al dreptului omului şi al naţiunilor şi de a refuza toate formele de despotism sovieto-comunist...

... Reaminteşte importanţa unei informări complete şi permanente asupra dictaturii comuniste şi a necesităţii ca abuzurile şi nedreptăţile comise de aceasta să fie evitate sau reprimate...

... Insistă asupra faptului că adoptarea acestei declaraţii ar facilita contactele cu Estul, în măsura în care întăreşte poziţia Comunităţii Europene."

- Referitor la o conferinţă europeană privind agresiunile URSS-ului :

... "Hotărît să concretizeze solidaritatea sa cu Naţiunile subjugate de URSS şi supuse tiraniei comuniste ...

... Parlamentul European decide convocarea unei conferinţe extraordinare ... având drept scop :

- de a denunţa energic imoralitatea funciară a tuturor acţiunilor guvernamentale sovietice precum şi opera clandestină a comunismului...

- de a pune pe picior o strategie europeană pozitivă faţă de agresiunile URSS-ului şi ale comunismului internaţional ...

- de a stabili sancţiuni susceptibile de a fi aplicate URSS-ului şi ţărilor comuniste.

Impactul pe planul relaţiilor internaţionale al unei astfel de conferinţe ar avea consecinţe binefăcătoare asupra soartei Naţiunilor Captive şi ar uşura raporturile Est-Vest, făcând să scadă tensiunea dintre blocuri."

- Referitor la Europa Latină :

"Conştient de faptul că Europa Latină a oferit lumii Renaşterea, Secolul de Aur, Clasicismul şi Umanismul ...

... Parlamentul European salută integrarea în Comunitatea Europeană a Spaniei şi Portugaliei şi doreşte să vadă, într'o bună zi, aderarea la aceasta a singurei Ţări Latine din Est, redevenită liberă ! ..."

Iată în esenţă intervenţiile compatriotului nostru în Parlamentul de la Strasbourg.

Din 1944, când au mai fost oare, rostite într'un for internaţional cuvinte mai clare, mai răspicate, mai ferme în problemele estului european, în general şi ale României în particular ?

Oare lucrarea de faţă n'ar putea constitui un adevărat ghid, demn de urmat de toată diplomaţia occidentală în relaţiile Est-Vest ?

Dacă acesta ar fi fost limbajul Occidentului în faţa lui Hrusciov, Brejnev, Gromiko, Andropov ... în locul "destinderii", debile şi sinucigaşe, nu cumva alta ar fi fost configuraţia de azi a planetei ?

Desigur că da ! Comunismul e laş ! Nu uitaţi ! În faţa fermităţii dă 'napoi ca fiara încolţită de gonaci !

PARLAMENT EUROPEEN
GROUPE DES
DROITES EUROPEENNES

COMMUNIQUE DE PRESSE

Par arrêt rendu le 28 Janvier 1987, la Cour d'Appel de Paris - en confirmant le jugement du Tribunal de Grande Instance du 2 Juin 1986 - a condamné Pierre Faillant dit de Villemarest pour diffamation envers Monsieur Gustave Pordea, Député européen.

Les articles diffamatoires incriminés ont été publiés dans le journal "Monde et vie" de Paris, dont la directrice Claude Giraud a également été condamnée pour le même délit.

Ces textes avaient accumulé - à l'exclusion du moindre élément véridique - des faux, mensonges et termes injurieux, ainsi que des dénaturations, l'ensemble ayant été présenté avec de la mauvaise foi et dans l'intention de nuire.

En déclarant Pierre Faillant dit de Villemarest coupable du délit de diffamation publique, l'arrêt de la Cour l'a condamné aux dépens et à la peine de 3000 F d'amende, de même qu'à payer à Monsieur le Député Gustave Pordea 10.000 F à titre de dommages et intérêts et 2000 F en application de l'Art. 475-1 du Code de Procédure pénale. En outre, il a ordonné la publication du jugement dans trois journaux au choix de la partie civile et aux frais des condamnés, à raison de 10.000 F par insertion. (Au total - amende et frais inclus - 46.000 F).

La justice française s'est donc prononcée une fois de plus, pour rétablir la vérité et châtier les coupables. Elle a apporté la même réponse que dans les affaires du journal "La Matin" (notamment des prévenus Agathe Logeart et Claude Perdriel), lesquels furent également et sévèrement condamnés.

Il convient d'attirer l'attention générale sur le fait que le condamné Pierre Faillant dit de Villemarest dirige à Paris un organisme qui s'intitule C.I.R.P.O. (Conférence Internationale des Résistances en Pays Occupés), et fait publier occasionnellement une feuille ayant pour titre "Lettre d'Information du C.E.I.". Il s'en est servi - tout comme de "Monde et Vie" - pour ses agissements diffamatoires, réprimés par les instances judiciaires.

La condamnation de Pierre Faillant dit de Villemarest et de Claude Giraud est une nouvelle mise au ban de la société, des instruments de la désinformation et du terrorisme médiatique, qu'il convient de dénoncer en toute circonstance avec le maximum de fermeté.

Strasbourg, le 16 février 1987.

---

a qui la faute ?

Virginia Şerbănescu

On ne nous connaît pas. Ou bien, ce qui est pire, on nous connaît mal.

Refugiée depuis plusieurs années en Occident, il m'est arrivée d'entendre bien des fois que Bucarest est la capitale de la Roumanie ou bien, d'être interrogée - avec une bienveillante curiosité - si je viens de Bulgarie : "C'est votre patrie, n'est ce pas ?"

Et cela en l'an de grâce 1986 !!!

L'une des émissions de la télévision autrichienne - OST REPORT -, intitulée : "L'héritage de Yalta" et concernant le sort des pays de l'Est de l'Europe après la deuxième guerre mondiale vendus à l'URSS, consacrait sa quatrième partie (il y avaient eu : "La Pologne", La Hongrie", et "La Tchécoslovaquie") à "La Roumanie et La Bulgarie" ensemble. Le présentateur specifiat, dès le debut, qu'il s'agissait de "deux petits pays" de cette même région orientale européenne.

En effet. L'Ouest a stigmatisé depuis toujours la Roumanie de ce qualificatif et il apparaît qu'il n'en démordera jamais.

Un petit pays ! Essaions de comprendre le motif - ou les motifs - de cette gratification et examinons le problème sous tous ses points de vue.

Le point de vue géographique d'abord, par rapport à d'autres états de l'Europe qui, eux, ne bénéficient pas de cette appréciation rapetissante :

La Roumanie, la vraie - le Royaume Roumain envahi par les troupes soviétiques en 1944 - a une superficie de 296.000 km.carrés Et même déchiquetée par une entente criminelle, - le traité de paix de Paris - 10.II.1947 -, qui lui assignait de nouvelles frontières - , la Roumanie a 237.500 km.carrés Cependant que : la Bulgarie a 110.927 km.carrés, la Hongrie 93.300 km.carrés, l'Autriche 84.000 km.carrés, la Grèce 132.000 km.carrés, la Tchécoslovaquie 127.860 km.carrés, la République Démocratique d'Allemagne 108.000 km.carrés, le Danemark 43.000 km.carrés, la Suisse 41288 km.carrés, les Pays Bas 33.491 km.carrés, la Belgique 30.507 km.carrés, La Grande Bretagne dépasse notre territoire actuel de 6.500 km.carrés et la République Fédérale d'Allemagne de 10.500 km.carrés.

Du point de vue démographique :

La Roumanie actuelle - dont 5.000.000 de citoyens ont augmenté, en même temps que leur territoire roumain, les populations et l'étendue l'URSS, de la Hongrie et de la Bulgarie - a 23.000.000 habitants alors que la Norvège a 4.040.000 habitants, la Finlande 4.750.000, le Danemark 5.100.000, la Suisse 6.350.000, la Suède 8.280.000, la Bulgarie 8.810.000, la Grèce 9.360.000, la Belgique 9.840.000, l'Autriche 7.530.000, la Hongrie 10.650.000, les Pays Bas 13.940.000, la Tchécoslovaquie 15.150.000 et la République Démocratique d'Allemagne 16.767.000.

Venons maintenant à l'histoire :

L'Occident, qui nous regarde avec condescendance du haut de sa grandeur, sait-il que du IV-ième jusqu'au XV-ième siècle notre pays fut son rempart - véritable mur vivant - en sacrifiant des centaines de générations contre les

invasions barbares des Goths, Huns, Avars, Slaves et Tatares, au commencement, et des Turcs, ensuite ? Les grands royaumes de l'Europe auraient-ils pu se constituer s'ils auraient été, contiuellement tracassés par ces hordes pillant et saccageant tout sur leur chemin ? Sa civilisation aurait-elle pu se développer normalement ? Qui pourrait évaluer le nombre de ses monuments et de ses chefs-d'oeuvres qui n'existeraient plus si les roumains n'auraient tenu tête aux assauts de l'Empire Ottoman ? Ses palais, ses grandes cathédrales, ses sculptures et ses peintures célèbres engendrées par le Moyen Âge et la Renaissance, ses trésors accumulés dans les musées auraient-ils pu résister si l'hémorragie jaillie des steppes de l'Asie les auraient submergé ? Que serait-il advenu de Paris ou de Londres si notre "petit pays" n'aurait été là ? Si les roumains n'auraient lutté à la vie et à la mort pour défendre leurs frontières, Rome n'aurait-elle pas eu le même sort que la cité de Constantinople ? Nous avons eu des Princes, véritables génies stratégiques, qui peuvent se compter parmis les plus grands capitaines de l'histoire. Le Voivode Mircea (1386 - 1418), Etienne le Grand (1457 - 1504), Vlad l'Empaleur (1448 - 1476) - assassiné sur le champ de bataille -, Michel le Brave (1593 - 1601) - trahi et décapité à la fin d'une éclatante victoire -, ont combattu à la tête de leurs armés. Pour ces véritables croisades, ils ont souvent démandé l'aide armée des peuples de l'Ouest de l'Europe. Ils n'ont jamais obtenu un seul soldat. Il suffit de donner un exemple. Le 25 Janvier 1475, Etienne le Grand - qui a soutenu 47 batailles durant son règne - envoyait une épître-circulaire à tous les souverains chrétiens de l'Europe pour les éclairer sur le terrible danger qui les menacait : "Aux très sages et très puissants Seigneurs de Toute la Chrétienté auquels cette lettre sera montrée ou lue. Nous, Etienne Voivode, par la grâce de Dieu, Souverain de la Moldavie, Nous vous saluons tous avec amitié en vous souhaitant le plus grand bien et Nous vous avertissons que l'infidèle Empereur des Turcs a été et continue d'être un fléau mortel pour Toute la Chrétienté dont il souhaite, sans trêve ni repos, la perte afin de s'en rendre maître et de l'anéantir. En foi de quoi, Nous vous renseignons qu'aux aproches de la dernière Epiphanie, le susnommé Turc a envoyé contre Nous une armée de 120.000 hommes - toute la force des janissaires - commandée par Soliman Pacha le Beglerberg lui-même. Par devers cette situation, Nous avons relevé le défi, brandi Notre sabre et, avec l'aide de Notre Dieu Tout-Puissant, Nous avons affronté les ennemis de la Chrétienté. Nous les avons vaincu, piétiné et les avons passé au fil des épées, ce dont Nous rendons grâce à Dieu. Sitot qu'il en a pris connaissance, l'Empereur des Infidèles a décidé de se venger et de venir, en personne, à la tête de son armée, au mois de Mai, pour soumettre Notre pays qui est la porte même de la Chrétienté et que Dieu a épargné *jusqu'aujourd'hui. Mais, si cette porte - qui est notre pays - sera perdue, ce dont Dieu Nous en garde, alors la Chrétienté entière sera en danger de mort.* C'est pourquoi Nous prions Vos Seigneuries d'envoyer vos Capitaines contre ces ennemis de la Chrétienté tandis qu'il n'est trop tard, le moment est propice car les Turcs sont entourés maintenant de toutes parts par des hommes armés qui les attendent l'épée à la main. Quant-à-Nous, Nous nous engageons, sur Notre foi chrétienne et en ajoutant Notre serment personnel, que Nous allons demeurer ferme sur nos pieds et Nous allons combattre jusqu'à la mort, pour la Chrétienté. C'est ce que Vous devez faire - à Votre tour - sur terre et sur mer - après que nous les aurions vaincu, avec l'aide de Notre Dieu Tout-Puissant, car la victoire leur coupera la main droite. Soyez donc prêts et cela sans tarder aucunement.

Ecrite à Suceava, le jour de la Fête de Saint Paul, au mois de Janvier, le 25, Anno Domini 1475. Etienne Voivode, Souverain de la Moldavie."

Bien entendu, il n'a reçu aucun secours. Mais,les grandes puissances chrétiennes d'Europe se sont "beaucoup réjouies" quand elles ont appris que les roumains ont gagné la bataille de Vaslui (1475)" victoire retentissante - la plus grande victoire contre les Turcs du XIV-ième et XV-ième siècles "-. Le Pape Sixt IV écrivait à Etienne : "Tes actions avisées et pleines de bravoure envers les Turcs Infidèles, nos ennemis communs, ont apporté tant de célébrité à Ton nom, que tout le monde en parle et Tu est unanimement moult loué."

Sa Sainteté lui déférait en même temps le surnom d'"Athlète du Christ". Les Vénitiens se sont manifestés eux aussi par de chaleureuses et belles félicitations. Mais on s'est borné à cela.

Nous nous demandons encore si le même Occident s'est avisé que la Roumanie a perdu plus d'un demi-million de soldats durant la première guerre mondiale et tout autant dans la deuxième guerre mondiale pour préserver son existence nationale mais aussi pour la sécurité de l'Ouest ?

Et après tous ces siècles de sacrifices et de souffrances quelle a été notre récompense ?

On nous a livré à la terreur communiste - mains et pieds liés - comme des esclaves, on nous a offert en holocauste à la paix "des grandes puissances".

Après quoi on nous reproche tacitement - et bien des fois ouvertement - d'avoir envahi l'Occident. Certes, on n'aime point la Diaspora. Cette "invasion des étrangers" est censée être nuisible au bien-être de ceux qui n'ont connu un seul jour la dictature communiste et ne la supporteraient pas. Ceux qui réussissent à s'évader de l'Enfer Rouge, ceux qui ont tout sacrifié pour pouvoir vivre en liberté sont reconnaissants et le seront tout le reste de leur vie pour l'hospitalité reçue, mais, aussi dorée que possible, elle ne remplacera jamais le foyer perdu et le privilège de prier aux tombeaux des parents, veillés dorénavant par le seul esprit des ancêtres. Qu'on n'oublie pas qu'aucun de nous, ceux qui avons reçu asyle politique, ne pourra toucher la terre de sa patrie tant que le spectre de la Russie Soviétique assombrira la sérénité de son ciel. Oui, cet exode est un phénomène unique dans l'histoire européenne et il commence a devenir alarmant. Mais à qui la faute ? Qui a vendu la moitié de l'Europe en divisant le continent en deux blocs antagonistes ? Le rideau de fer et sa tragique réalité c'est l'oeuvre des années 45. L'après-guerre - qui atteindera bientôt un demi-siècle - n'a engendré ni paix ni certitude, mai la haine, l'angoisse et la fureur. La confusion règne partout. Pour les nouvelles générations il n'y a pas de passé ni d'avenir. Il n'y a que le Présent. Le Présent avec le déchaînement des moeurs, avec l'hystérie exacerbée des musiques Popp et Rock, avec les coiffures de cauchemar des Panks et des Ponks, les drogues, les sex-shops et le terrorisme. A quoi leurs servirait-il d'apprendre l'histoire et la géographie et surtout celles d'un autre pays que le leur ? Demandez à n'importe quel élève (et je n'ai pas dit étudiant) de Roumanie l'exacte emplacement d'un état dans le contexte européen, sa capitale et des données sur son histoire et il vous les dira avec une compétence qui lui fait honneur. Essayez le même test avec une jeune fille ou un garçon qui ont atteint l'âge du bachot en Occident, en les priant de vous renseigner sur la Roumanie.

Dans la majorité des cas, il en ignore l'existence et seulement en faisant appel à sa culture "télévisée" il pourra vous dire, tout au plus, qu'il a entendu parler d'un certain Dracula, célèbre vampire, originaire de Transylvanie, une contrée hantée par des révenants dont les habitants - très primitifs d'ailleurs - s'en défendent en tapissant leurs portes de bouquets d'ail arrangés en forme de croix. Et ce n'est qu'une preuve de la flagrante inculture de l'actuelle mass-media occidentale.

Pour répondre à cette diffamation il est nécessaire de rappeler notre contribution à la civilisation. Un grand nombre de savants, philosophes, écrivains, peintres, musiciens, sculpteurs, politiciens, acteurs, dont les noms ont dépassés notre frontière, ont enrichi le patrimoine de la culture universelle. Citons en, à tout hazard, quelqu'uns : le Prince Dimitrie Cantemir - souverain de Moldavie - (1673-1723), dont les ouvrages en latin (ex.:"Descriptio Moldavie") lui ont valu d'être élu membre des Académies de Berlin et de Petersburg, cette dernière crée à sa suggestion ; Constantin Brâncuşi ; les peintres Pallady et Theodor Aman ; George Enescu ; Mihail Eminescu - le génie de la poésie roumaine ; Mircea Eliade, Emil Cioran et Constantin Noica - dans la philosophie ; Eugen Ionescu, Caragiale, Anna de Noailles, Panait Istraty, Hélène Văcărescu, Alice Voinescu, Tristan Tzara l'un des fondateurs du dadaisme, Vintilă Horia - en littérature -; Ion Brătianu et Nicolae Titulescu - en politique -, De Max, Marie Ventura, Elvire Popescu, Alice Cocea, Haricleia Darclé (Melba), Liviu Ciulei - theâtre et régie -, Nicolae Iorga - histoire -. Et nous avons laissé à la fin notre réputée école médicale - l'une des meilleures qui soient - illustrée par une pléiade dont on peut s'enorgueillir : Prof.Dr.Babeş, Prof.Dr.Cantacuzino, Prof.Dr.Proca, Prof.Dr.Amza Jianu, Prof.Dr. Gerota, Prof.Dr.Juvara, Prof.Dr.N.Paulescu (qui a découvert l'insuline), Prof.Dr. George Palade (prix Nobel 1974 dont la gloire a rejailli sur sa patrie d'exil l'USA).

Nous en sommes fiers, fiers de notre Histoire, de notre Passé couvert de gloire, de notre Pays.

Et si j'ai dénoncé la superficialité de l'enseignement secondaire occidental c'est parce que ça m'a été un choc de la découvrir et de penser que c'est l'un des symptomes de la maladie de ce siècle, que la jeunesse de partout s'en contaminera. Justement ces générations auquelles incombe la responsabilité de l'Europe de demain, du monde entier.

C'est avec effroi que j'envisage l'avenir du vieux continent qui, déjà envahi à la saturation par toutes les manifestations du folklore africain, va à la dérive. Cette passion pour le bruit et les gestes désordonnés, presque épileptiques (et j'ai nommé la calamité de la musique et de la danse contemporaines) c'est un retour au primitivisme, ajoutez-y la corruption des très jeunes, la légiferation - dans certains pays - de la homosexualité, le dévergondage sexuel qui a banni toute la poésie de l'amour, la projection dans les films porno à l'écran et surtout à la télévision de scènes qui ne sont pas réalistes mais abjectes, la criminalité et l'AIDS - qui menace de devenir une épidemie pire que la peste - et vous aurez une image de la société future.

De nos jours, à dix-huit ans ce sont déjà des femmes ou des hommes blasés et cherchant le refuge dans les stupéfiants et l'alcool. Les parents sourient pour cacher la honte d'avoir perdu toute autorité en déclarant, lâchement, : "Ça leur passera". Même si ça leur passera, ils resteront gravement tarés. Et ils n'en sont pas moins ceux qui écriront l'histoire des temps qui viennent.

Le progrès ahurissant de la téchnique de notre époque a son revers de la médaille : une douloureuse regression spirituelle. Le XX-ième siècle n'a vu l'apparition d'aucun chef-d'oeuvre, aucun génie n'est venu enrichir le trésor culturel d'aucun pays. On a gagné peut être la Terre - et encore ! - mais on a perdu le Ciel. Une démence collective est sur le point de s'emparer du monde et sa progression est rapide.

Qu'est ce qui nous en sauvera ?

La religion ? La musique de ses anges pourra-t-elle couvrir le rire homérique des Avocats du Diable qui se réjouissent de cette tragique décadence ? Qui va plaider coupable dans ce grand procès de l'Humanité contre l'Humanité ? Sera-t-il possible d'entamer un recours à l'Eternité ? Hélas ! Après être devenus des presque fauves, les hommes retrouveront-ils la grâce divine ? Ce salut viendra-t-il d'un autre Déluge qui seul arrêterait l'achéminement vers une catastrophe irréversible - l'effrondement dans la barbarie ou l'explosion d'une guerre atomique - ? Mais en être arrivé à souhaiter un cataclysme pour nous en sauver de l'imminence d'un autre c'est qu'on est à peu près au fond du gouffre. Ou bien faudrait-il se résigner, relire Nostradamus et attendre, têtes courbées l'apocaliptique menace de l'an 2000 qui approche vértigineusement ? Je sais. On va ricaner : "A quoi bon toutes ces questions ?" Alors, à quoi bon vivre ? A quoi penser ? A quoi bon rêver ?

(urmare pag. 14)

(continuare din pag. 13)

A quoi bon espérer " "A quoi bon ?" c'est l'interrogation-clef du plus ignoble défétisme. Oui, je sais, tout cela ressemble plutot à un réquisitoire. Mais il fallait que je le fasse pour la paix de mon âme (se rappele-t-on encore qu'on a une âme ?) Et, parce que nous étions heureux - jusqu'en 1944 - dans un grand pays qui avait enfin vu la réalisation de son reve millénaire en atteignant la limite de ses frontières légitimes, je l'ai fait aussi pour qu'à l'avenir au moins on rende justice à mon peuple, à ce peuple doué d'exceptionnelles qualités qui n'aspirait qu'à vivre en paix - sans faire de mal à personne - dans une Patrie dont les beautés naturelles en faisaient un coin de Paradis quand la foudre est tombée en le vouant à la honte et à la misère, qu'on rende justice à ce pays de légende que pourrait redevenir ma belle Roumanie.

Cet article constitue l'avant-propos du volume à parraître : "Roumanie, terre de légende".

nach den bundesdeutschen wahlen

Ion Pantazi

Die Januar-Wahlen in der Bundesrepublik Deutschland führten zu einem vorauszusehenden Erfolg, jedoch hätten sie ebensogut eine Niederlage bedeuten können !

Die Wahlen sind von der Helmuth Kohl Regierung absolut unbefriedigend vorbereitet worden und heute sieht sich diese Regierung in der unmöglichen Situation, daß die Liberalen des Herrn Genscher dieselbe Außenpolitik wie die Opposition machen !

Von der Schwäche der CDU - CSU Koalition und der Verkommenheit der Sozialistischen Partei die Herr Brandt in der letzten Zeit wahrnehmen mußte, zogen zwei Minderheitsparteien ihre Nutzen : die Liberalen und die Grünen befestigten dadurch ihre Position gegenüber der großen Parteien !

Werden wir in nicht geraumer Zeit eine Situation wie die in Italien zu bewältigen haben ? Wird auch bei uns alle 6 Monate oder bestenfalls jedes Jahr ein Regierungswechsel stattfinden ?

Es scheint, daß es dazu kommen wird, wenn es dem Kanzler nicht gelingen wird seinen Außenminister in seiner Russenfreundlichkeit zu mäßigen, da in einem solchen Fall die Koalition zunichte gemacht wird, was sein Rücktritt bedeuten würde, oder der Kanzler wird seine Glaubwürdigkeit gegenüber seiner Verbündeten einbüßen müssen.

Hier stellt sich die Frage, ob es nicht besser gewesen wäre, wenn Herr Kohl eine Koalition mit dem rechten Flügel der Sozialisten, unter der Leaderschaft der Herren Schmidt und Apel, vorgezogen hätte.

Nichtdestoweniger ist es unerhört, daß zwei große Parteien, wie die CDU - CSU und die SPD, Jahre hindurch von Herrn Genscher, der vor nicht langer Zeit noch bemüht war einen Minimumprozentsatz von 6 % zu erreichen, an der Nase herumgeführt worden sind !

Der Bundeskanzler hätte noch eine Möglichkeit, falls die Liberalen weiterhin Schwierigkeiten machen und sich nicht einer entschlossenen antikommunistischen Politik anschließen wollen. Diese Möglichkeit könnte als eine "rettungslose Lösung" betrachtet werden und es würde heißen, daß Neuwahlen baldigst stattfinden müssen.

Der neue, aber "veraltete" Bundesaußenminister, Hans-Dietrich Genscher, pflegt eine immer standhaftere Außenpolitik zu fuhren !

In Anbetracht der Tatsache, daß die CDU - CSU Koalition in ihrer ersten Legislaturperiode sehr gute Ergebnisse auf allen Gebieten aufwies, würde sie alle Chancen haben die absolute Mehrheit zu gewinnen, unter der Bedingung, daß sie von einer dem Zweck entsprechenden Wahlpropaganda unterstützt wird. Somit könnte die Koalition sowohl ihr Programm im Inland wie auch ihre Außenpolitik einwandfrei weiterführen und ihre Pläne durchführen.

Diese Zukunftsaussichten sind wohl nicht vielversprechend, aber könnten noch zu unvoraussehbaren Lichtblicken führen.

Um Deutschland zu ermöglichen ihr gerechtfertigtes Streben zu erfüllen, wird es notwendig sein, daß die gegenwärtigen Regierungsmitglieder ihre Bequemlichkeit beiseite lassen, um einen offenen Kampf zu führen, damit die Bundesrepublik Deutschland den Platz der ihr in Europa zusteht einnehmen kann.

Wir hoffen es von ganzem Herzen.

mesajul m.s.regelui

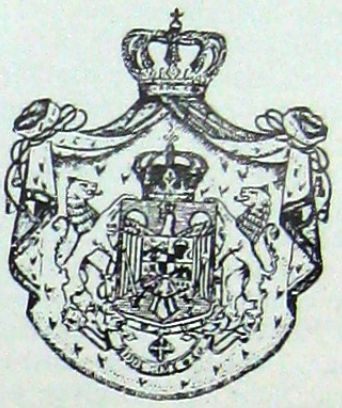

ROMÂNCE, ROMÂNI,

1986 se încheie culminând cu Reykjavik, ca şi în 1985 la Geneva, prin dialogul Supra-Puterilor Lumii. Lumea Liberă a fost desamăgită deoarece problemele dezarmării nu pot fi rezolvate atâta timp cât vor dăinui actualele conflicte Est-Vest, masacrele din Afganistan şi Campucea, aţâţările la răsvrătire în America Centrală şi alte părţi, cât şi înrobirea naţiunilor din Răsăritul European de dincolo de Cortina de Fier - ceeace ne doare în primul rând - şi menţinerea acestei stări prin interpunerea conducerilor comuniste. Infometat sistematic şi deci prin inaniţie, expus epidemiilor, în pragul unei ierni ce şi-o va petrece iarăşi în beznă şi gerul din case, poporul nostru suferă cumplit de lipsuri şi multă mizerie. Totuşi, o oarecare schimbare, încă nesigură dar verosimilă, se întrezăreşte - prefigurând sfârşitul unei stăpâniri de nesuportat - de când urmaşii celor ce-au zămislit această tragedie au început să se agite. Niciunul nu ar izbuti însă să se menţină fără încuviinţarea Kremlinului, care nu se mai mulţumeşte azi cu stalinişti îndărătnici, înverşunaţi şi mărginiţi ci, alegându-şi noi satrapi, îi caută pe cei mai capabili să-i sporească venitul coloniei respective, cu condiţia însă de a nu devia câtuşi de puţin de la bazele doctrinei comuniste.

Voi, cei din Ţară, veţi putea înrâuri cârmuirea internă atunci când vor ajunge la putere cadre mai tinere.

In acest Mesaj, doresc deasemeni să reamintesc compatrioţilor de pretutindeni că toate popoarele captive din Europa trebuie să-şi uite antagonismele naţionale şi să nu facă jocul Moscovei care le învrăjbeşte anume pentru a le incita să se bată între ele spre a le putea stăpâni mai lesne. In ceeace ne priveşte este desigur vorba de coexistenţa cu Maghiarii, fie ei din Ungaria sau din exil şi mai cu seamă de cei care trăiesc în România.

Lumea nu stă pe loc. Nici când prefacerile de tot felul şi în toate domeniile nu s'au dovedit mai brusce şi mai neaşteptate ; credinţe, mituri şi convingeri care odinioară guvernau spiritele s'au spulberat, împărăţii care se credeau veşnice s'au prăbuşit.

Va veni şi sfârşitul regimului abuzurilor şi al constrângerilor, care încalcă tot ce constituie demnitate umană şi care ne-a subjugat Ţara de atât amar de ani. Ziua eliberării, ziua reînvierii noastre va trebui să fie o zi de sărbătoare şi pentru naţionalităţile noastre conlocuitoare : Maghiarii, Saşii, Şvabii şi toţi ceilalţi minoritari înrădăcinaţi în patria noastră, născuţi ori crescuţi alături de noi sau înrudiţi cu de-ai noştri, acei cu care, odinuară ne-am împărtăşit suferinţele şi apăsările impuse de cei care s'au dus. Toţi cei de altă obârşie, limbă sau credinţă să ne găsească cu inima deschisă şi mâna larg întinsă într'o adevărată înfrăţire.

Pentru renaşterea unei Românii Mari astfel concepută şi întru împlinirea acestei năzuinţe să ne înălţăm rugile. Dumnezeu să ne ajute.

De Sfintele Sărbători ale Crăciunului, vă urez tuturora, din partea mea şi din partea Reginei Ana, a principesei Margareta şi a întregii Familii Regale "Sărbători fericite" şi "La mulţi ani" cu sănătate, noroc şi fericire !

MIHAI
Decembrie 1986